

VILNIS

LIETUVIŲ LIAUDIES LAIKRAŠTIS
LITHUANIAN NEWSPAPER
3116 So. Halsted St., Chicago, Ill. 60608
Telefonas: (312) 842-7325

VOLUME LXII Nr. 22 LIBRARY

KETVIRTADIENIS, SPALIO [OCTOBER] 28, 1982

KAINA 25 c.

NOV 15 1982

KUR PRADEDA GYVENIMĄ GIRIOS

KASDIEN

HISTORICAL SOCIETY
OF WISCONSIN

ATSITIKIMAS SU TYLENOL Į KĄ TAI PANAŠU GINKLUOJASI BEPROTISKAI NET PAVADINO MELAGIU.

Atsitikimas su Tylenol rimtai išgąsdino žmones. Ir yra ko išsigąsti, kai net keli numirė nuo užnuodytų šio vaisto kapsulių. Ar pavyks susekti kaip visa tai atsitiko, sunku pasakyti. Valdžia rimtai į tai atkreipė dėmesį, ypač Čikagos valdžia.

Kaip mes bekalbėtumėm ar galvotumėm, šis atsitikimas su Tylenol yra ženklas, kad kažkur yra pasiutimo ir netvarkos. Jeigu, kaip spėjama, koks pramuštagalvis galėjo užnuodyti šio vaisto daugiau ar mažiau kapsulių, vadinasi, gali užnuodyti ir maisto daugiau ar mažiau produktų, kurie lygiai atvirai pardavinėjami, kaip buvo pardavinėjamas Tylenol.

Reikalas rimtas ir labai rimtas pasvarstyti.

Žydi ir lapoja iš Lotynų Amerikos nelegalus žmonių gabenimas į Jungtines Valstijas. Yra atsitikimų, kad kontrabandininkams moka net po \$1,500, kad tik juos nelegaliai čia atvežtų. Veža juos uždarytuose sunkvežimiuose kaip gyvulus. Dažnai atsitinka, kad jie tuose sunkvežimiuose užduosna ar pasitaike kitokios nelaimės juos gabenant.

Visas svietas žino, kad Amerikos saugumas budrus. Nenuostabu, kad bendrai imant amerikiečiai įstatymus respektuoja, saugosi juos apeiti. Bet ten, kur doleris tyli ar kalba, jau kitas reikalas. Todėl ir žmonių kontrabandininkai šienaujasi iš žmonių kontrabanda į šią šalį.

Neseniai net keturi sansalvadoriečiai nelegaliai gabenami užduosna uždarytame sunkvežimyje. Į ką visa tai panašu, kai jau nebe pirmas kartas?

Išties, pasaulis ginkluojasi beprotiškai. Ekonomisto Ruth Leger Sivard apskaičiavimu, kasmet ginklavimuisi jau išleidžiama po \$600 milijonų, o tai yra, kas minutę po vieną milijoną. Ir visa to pasėkos, nuo 1960 metų vykusiame 65 diensiuose karuose, 49 šalyse žuvo 10.7 milijonai žmonių, ir daugiausia civilių.

Sveikai galvojant, šiam beprotiškumui turi būti padarytas galas. Tarybų Sąjunga betarpiškai agituoja ir reikalauja tartis dėl nusiginklavimo. Bet nereiktų baiku, agresyviojo imperializmo šalys apie nusiginklavimą nenori girdėti. O jeigu ir kalba apie nusiginklavimą, tai tik dėl to, kad žmonėms pūsti dūmus į akis. Žiūrėkite, ir mes norime taikos ir nusiginklavimo!

Mūsų prez. Reaganas susiriesdamas įrodinėja tautai, kad netrukus

Šiose lysvėse auginami ypač vertingi sodinukai.

Dubravos miškų tyrimo stotis, įsikūrusi prieš dvidešimt penkerius metus, per tą laiką daug nuveikė. Stoties kolektyvas visad sprendė pačius aktualiausius uždavinius, kurie buvo iškilę Lietuvos miškininkystės mokslui ir gamybai. Naujas etapas prasidėjo prieš gerą dešimtmetį, Dubravos stotyje įsteigus miško selekcijos ir sėklininkystės centrą, kuris rūpinasi visos respublikos sėkliniais miškų draustiniais, išaugina skiepytus medelius sėklinėms plantacijoms miškų ūkiuose veisti, milijonus rūšinių ir pagerintų savybių sodinukų. Šio centro medelynas miestų apželdinimui ir individualiems sodininkams kasmet parduoda maždaug po 80 tūkstančių įvairių krūmų ir medelių. Ir pasirinkimas čia pats didžiausias—pardavimui auginama net 120 rūšių ir formų krūmų bei medelių. Tikrai pakanka visų skoniui.

Selekcininko darbas visad nepa-

krašto ūkio atoslūgis baigsis, sumažės ir infliacija, ir nedarbas, gėrbūvis jau už kampo, tik turėkime kantrybės. Bet faktai, statistikos duomenys rodo kitaip. Paimkime pavyzdžiu, kad ir didžiojoje laikraščiuose skelbimus "help-wanted". Kaip pastebėjo Conference Board ekonomistas Kenneth Goldstein, laikraščiuose jų drastiškai mažėja. Kai kuriuose krašto regionuose sumažėjo net 11.8 procento.

Prez. Reagano įrodinėjimais pasipiktinęs netgi demokratų partijos pirmininkas Charles T. Manatt. Pavadinio jį net melagiu.

Per kelis metus nebuvau Niujorke. Šį kartą buvau nuvykęs į Antano Bimbos laidotuves. Nors buvo liūdnas momentas niujorkiečiams draugams, bet vis tiek teko pasišnekėti ir mūsų laikraščių reikalais.

Džiugu buvo iš jų girdėti, nors A. Bimbos nebėra, bet jie neketina nuleisti rankų. Ketina daryti viską, kad "Laisvė" gyvuotų. Ir iš jų ryžto davėsi suprasti, kad pesimistai nusivils, "Laisvė" gyvuos, niujorkiečiai suglaus savo pečius, kad laikraštis eitų kaip ejo iki šiol.

Didelis jiems bravo. Mums vilniečiams jie turėtų būti pavyzdžiu.

S. J. Jokubka

prastai kruopštus, juo labiau tų, kurie ugdo miškus,—medis juk auga dešimtmečiais. Ir Dubravoje žmonės dirba su dideliu pasišventimu. Lietuvos miškuose atrinkta apie pusantro tūkstančio pačių vertingiausių vadinamųjų plusinių medžių. Kiekvienas suregistruotas, yra griežto apsaikaitoj. Nuo tokios pušies ar eglės nukirptos šakutės miško selekcijos ir sėklininkystės centro įskiepijamos į kitus sodinukus, o tokius medelius paskui vežasi miškų ūkiai ir veisia pas save sėklinės plantacijas.

Sėklininkystės centre veikia automatizuota kankorėžių atžykla, o prie jos yra ir sėkių sandėlis—šaldytuvai. Čia išaižomi mažne pusės visų miško įmonių atvežti kankorėžiai, minėtame šaldytuve optimaliausiomis sąlygomis laikomos praktiškai visos respublikos spygliuočių medžių sėklos. Dabar čia talpiuose stiklainiuose supilta aštuonios tonos sėklų. Ją pasėjus ir išauginus sodinukus, šiais būtų galima apšodinti maždaug ketvirtadalį milijono hektarų naujų miškų. Tad argi ne nuostabus šaldytuvai, kuriame sutelpa šitiek būsimų miškų!

Kiekvieno ūkio sėkla laikoma atskirai, ji kuo švaresnia, prieš sėją apdorojama fungicidais. Tokių optimalių sąlygų miškų ūkyje nebus, todėl pačių dubraviečių įsirengtas šaldytuvai gamybai teikia tikrai neįkainojamą paslaugą.

Vis minėjom labiausiai Lietuvoje paplitusius spygliuočius, bet liaudies ūkiu juk reikia ne tik šios medienos, o ir miške gražiai sutaria įvairiausi medžiai.

Plačioje šiltnamio lysvėje tankutėlis drebulynas—šviesi žaluma, platus lapai, tvirtas stiebas. Visų įdomiausia, kad hibrido sėkla čia pasėta šį pavasarį, gegužyje, o dabar sodinukai jau augaloto žmogaus ūgio. Neregėtas augimas! Tuos sodinukus ims miškų ūkiai, sodins giriose. Greitai galima tikėtis medienos.

Žaliuoja ošia Dubravos miškų tyrimo stoties miškai. Juose triūsia ir mokslininkai, ir gamybininkai. Juose kiekvienas įprastas darbas atliekamas, galvojant apie pažangą miškininkystėje, apie būsimas Lietuvos girias.

Antanas Stasiukaitis

SIONISTŲ KARAI PRIEŠ ARABUS

1947 metų lapkričio 29 d.—SNO Generalinės Asamblėjos sesija nusprendė padalyti Palestiną, internacionalizuoti Jeruzalės miestą ir sukurti dvi—Palestinos žydų ir arabų valstybes.

1948 metų gegužės 14 d.—pažėdžiant SNO rezolucijas, paskelbiama Izraelio valstybė. Iki to meto sionistai išvijo iš gimtųjų vietų daugiau kaip 300 tūkstančių arabų.

1948 metų gegužės 15 d.—pirmojo Izraelio-arabų karo pradžia. Izraelis okupavo 7 tūkst. kv. km teritorijos, skirtos Palestinos arabų valstybei.

1948 metų gruodžio 11 d.—SNO priima rezoluciją, įpareigojančią Izraelį užtikrinti pabėgėlių arabų teises. Dalis jų turi būti priimti atgal, daliai turi būti sumokėta už paliktą turtą. Izraelis ignoravo šią rezoluciją, kaip ir visus kitus SNO dokumentus Palestinos klausimu.

1956 metų spalio 26 d.—Izraelis kartu su Anglija ir Prancūzija pradėjo agresiją prieš Egiptą, bandė okupuoti naujas arabų teritorijas.

1967 metų birželio 5 d.—trečiosios Izraelio agresijos pradžia. Užpulti Egiptas, Sirija, Jordanija. Sionistai okupavo Sinajaus pusiasalį, Golano aukštumas, vakarinį Jordano upės krantą, Gazos sektorių, rytinę Jeruzalę. Okupuotomis tapo visos Palestinos arabų valstybei numatytos teritorijos. Iš okupuotųjų žemių išvaryti dar 400 tūkstančių palestiniečių.

1967 metų lapkričio 22 d.—SNO Saugumo taryba priima rezoluciją Nr. 242, reikalaujančią, kad Izraelis pasitrauktų iš visų 1967 metais okupuotųjų arabų žemių.

1973 metų spalio 6 d.—ketvirtojo Izraelio—arabų karo pradžia. Jo metu sionistinė kariuomenė sutiko rimtą pasipriešinimą, tačiau sugebėjo pasistumti į priekį Sirijai priklausančiose Golano aukštumose.

1974 metų lapkričio 22 d.—SNO Generalinė Asamblėja pripažino PIO kaip vienintelę Palestinos arabų liaudies atstovę. SNO Saugumo Taryba priima rezoluciją Nr. 323.

1982 metų birželio 6 d.—Izraelis užpuolė neutralią Libano Respubliką, tuo pradėdamas penktą karą prieš arabų šalis.

Pagal "Horicont" [VDR]

— Tūkstančiai Dresser kompanijos prancūzų darbininkų pasirašė po peticija, reikalaujančia, kad prez. Reagano administracija atšauktų sankcijas už tai, kad ji parduoda Tarybų Sąjungai technika dujotiekio atvedimui į Vakarų Europą.

— Komercijos departamento pranešimu, liepos mėnesį Amerikoje buvo neparduotų prekių už \$275.18 milijono. Tai ženklas, kad krašto ūkis neatsigaivina.

VILNIS

Lithuanian Peoples' Bi-weekly [659-780]

Published bi-weekly, Thursday, except when preceded by a Holiday, by the Workers Publishing Association, Inc.
Subscription rates in United States: one year \$10.00, six months \$5.50; Chicago \$12.00, 6 months \$6.50; Canada \$15.00, 6 months \$8.00; foreign countries \$15.00, 6 months \$8.00.

POSTMASTER: Send address changes to the
VILNIS - 3116 So. Halsted St., Chicago, Ill. 60608 Phone 842-7325

Second-class postage paid at Chicago, Illinois (U.S.P.S. 659-780)

Ateina eilė Brazilijai

Brazilijos darbo liaudies demokratinė nuotaukų laikraštis "Tribuna Operaria" vedamajame "Valdžia be išėties" nurodo, kad Brazilijos generolai, pasigrobę valdžią 1964 metais, krašto ekonomiką taip nuvarė nuo koto, kad kitos išėties jiems nėra, o tik pralaimėti paskelbtus rinkimus, kurie įvyks lapkričio mėnesį. Dėl neapsakomos infliacijos, nedarbo ir visų galų krašto ūkio sukliurimo ne tik darbininkija, vos vegetuojančios šimtatūkstantinės skurdžių armijos visose valstijose, o ir net kai kurie valdandčiosios klasės sektoriai sukilę už bendrą frontą rinkimų metu nušalinti privedusius krašto ūkį prie kracho fašistinius generolus su jų prezidentu Figueiredo.

Kaip pažymi net ir jų pačių žmogus, Nacionalinės pramoninkų konfederacijos prezidentas Albano Franco, nebegalima ilgiau laukti, kad krašto ūkį uždusintų skolos užsieniui, kai vien tik palūkanų reikia mokėti \$13 milijonų, 55 procentus eksporto pajamų, kas kelia nepateisinamą krašto ūkyje atoslūgį, nedarbą ir infliaciją išpūtė iki 100 procentų.

Krašto ūkio varymas nuo koto priėjo prie to, kad fašistinių generolų valdžios pareigūnai vėl turėjo atspausdinti 92 milijonus kruzeirų ir paleisti cirkuluoti. Vadinas, beveik du kartus daugiau kiek jau šiemet buvo naujų pinigų atspausdinta. Tai yra, vien tik šiemet atsirado papildomai cirkuliacijoje atspausdintų 218 milijonų kruzeirų. O kaip žinia, tokiu masiniu pinigų spausdinimu krašto ūkis neišgelbstimas.

Užsienio finansininkai irgi susirūpinę. Kaip pažymi "N. Y. Times", finansininkai ir korporacijų galvos sudarę specialų komitetą svarsto padėti Meksikoje, taipgi ir Brazilijoje. Laikraščio nuomone, Amerikos finansininkai Braziliją jau lygina su Meksika, sukėlusia finansiniame pasaulyje nerimą bankų nacionalizavimu.

Minėtasis Brazilijos darbo liaudies demokratinė nuotaukų laikraštis "Tribuna Operaria" sako, užsienio bankieriai Brazilijai dar duoda "geltoną kortelę", bet jeigu bus taip dar toliau, beduos "raudoną kortelę", kraštas taps paskendusiu į skolas užsieniui iki pat dugno.

Antanas Bimba

Velionis Antanas Bimba per daugiau kaip 60 metų buvo su Amerikos pažangiais lietuviais, telkė juos kovai už demokratiją, pažangą, už šviesesnį darbo žmogui rytojū, už taiką pasaulyje. Per tuos virš 60 metų organizaciniais bei laikraščio "Laisvės" reikalais jis aplankė visas Amerikos lietuvių kolonijas, o kai kurias po kelis ar keliolika kartų. Nėra Amerikoje pažangaus lietuvių, kad jo vardo nežinotų. Simtai Amerikos pažangių lietuvių jį pažino asmeniškai, su juo yra daugiau ar mažiau šnekėjęsi.

Antanas Bimba buvo Amerikos pažangių lietuvių visuomenės judėjimo vienas vadovų kaip L. Prūseika, R. Mizara, V. Andrulis, F. Abekas, L. Jonikas, J. Gasiūnas ir kiti. Jis buvo ne tik vienas vadovų, o ir neapsakomo darbštumo plunksnos darbininkas, talentingas žurnalistas, visos eilės knygų autorius, darbo žmonių švietėjas, šaunus retorikas. Jo prakalbų pasiklausyti susirinkdavo sausakimšai pilnos salės žmonių. Ypač godžiai buvo skaitomos jo parašytos knygos, "Laisvėje", "Šviesoje" bei "Vilnyje" ir jo parašytieji straipsniai, komentarai.

Jis buvo žymi asmenybė ir visai Amerikos darbininkų klasei. Jis buvo pradininkas tyrinėti Amerikos klasių kovos istoriją. Jo parašytos ir į anglų kalbą išverstos tokios knygos kaip "Istorija klasių kovos Amerikoje", "Molly Maguires" ir kitos plačiai Amerikos darbininkų buvo skaitomos ir tebeskaitomos. Iš jų sėmėsi ir tebesisemia istorinių žinių Amerikos pažangios visuomenės visuomenininkai, pažangesni Amerikos istorikai bei A. Bimbos knygų irgi neapsieina. Antano Bimbos istorinio turinio knygų bei straipsnių yra išversta į rusų ir vokiečių kalbas. Amerikiečių pažangiam judėjime jis reiškėsi kaip uolus kovingas komunistas, organizatorius CIO profsąjungų ir kitokių sąjungų.

Antanas Bimba visa savo esybe buvo atsidavęs ne tik tarptautiniam darbo žmonių bendram reikalui, o ir Lietuvos darbo žmonių bendram reikalui buržuazijos valdymo metais. Aktyviai organizavo Lietuvos politinių kalinių šelpimą, paramą Lietuvos darbo liaudžiai kovose prieš smetoninį fašizmą. Lietuvos komunistų partijai, nukentėjusiems nuo karo, "Laisvėje" bei "Vilnyje" aštria savo žurnalistine plunksna kėlė viešumon Lietuvoje fašistinio režimo žiaurumus, Lietuvos darbo liaudies kančias po fašistine letena. Šventai tikėjo, kad Lietuvos darbo liaudis išsilaisvins iš po buržuazinio jungo.

Jo vardas žinomas ir visokiems politiniams iškrypėliams, antikomunistams, antitarybininkams, lietuviškiems buržuaziniams nacionalistams ir visokiausio plauko "vaduotojams". Amerikos lietuvių reakcinėje nacionalistinėje spaudoje jo vardas dažnai buvo linksnuojamas su piktais begėdiškais prievardžiais. Antano Bimbos vardą žino ir Amerikos reakcinis saugumas. Dar kai A. Bimba studijavo Valparaiso universitete,

2

IŠ SUNERIMUSIO PASAULIO DĖL RYTOJAUS

POLITINIŲ DAINŲ FESTIVALIS

Su šūkais, raginančiais kovoti prieš imperializmą, neokolonizmą, rasizmą ir aparteidą, už nacionalinę vienybę, taiką ir socialinę pažangą, Angolos Uambo mieste įvyko politinių dainų festivalas. Jame dalyvavo Angolos Liaudies Respublikos jaunieji dainininkai, kompozitoriai ir kūrybiniai kolektyvai. Ypač daug vietos artistų repertuare buvo skirta dainoms apie Angolos liaudies kovą prieš Pietų Afrikos Respublikos kariauną, kuri nenutraukia nusikalstamų ginkluotų akcijų Angolos atžvilgiu.

VOKIEČIŲ JAUNIMAS NETURI DARBO

Vakarų Vokietijos federalinės darbo klausimų valdybos prezidentas J. Stinglis nurodė, kad Vakarų Vokietijos jaunimo tarpe sparčiai didėja nedarbas. Kalbėdamas Stutgarde, jis pažymėjo, kad dabar šalyje 185 tūkstančiai vaikų ir merginų, kuriems dar nesukako 20 metų, neturi darbo. Tai 51 procentu daugiau negu prieš metus.

PLIENO PRAMONĖS KRIZĖ

Didelė ekonominė krizė apėmė Bendrosios rinkos šalių plieno lydymo pramonę. "Per metus plieno pagaminama mažiau kaip 100 milijonų tonų, nors 1974 metais jo buvo pagaminta 155 milijonai tonų", — pareiškė spaudos konferencijoje Europos bendrijų komisijos pirmininko pavaduotojas Etjenas Davinjon. Tai žemiausias gamybos lygis nuo 1952 metų, kai buvo įsteigtas Europos anglies ir plieno susivienijimas.

LAIKRAŠČIO "HUMANITE" ŠVENTĖ

Paryžiuje Kurnevo priemiesčio parke įvyko tradicinė Prancūzijos komunistų laikraščio "Humanite" šventė. Kaip ir kiekvienais metais, ši populiariausia šalyje liaudies šventė — per dvi dienas joje pabuvojo šimtai tūkstančių paryžiečių ir sostinės svečių — buvo svarbus politinis įvykis. Šiais metais jo šūkis buvo — mobilizuoti darbo žmones kovai už demokratinę pertvarkymų politikos realizavimą, už ekonominę krizės likvidavimą Prancūzijoje.

VIS DAR TEBESAPNUOJA

Vakarų Vokietijos revanšistinė "ištremtųjų sąjunga" surengė Vakarų Berlyne kuris, kaip žinoma, nėra Vakarų Vokietijos teritorija, provokacinį sambūrį. Jame buvo propaguojamas priešiškus Europos socialistinių šalių tautoms ir

jau 1918 metais buvo suimtas už pažangių idėjų skelbimą. Per visą jo Amerikoje gyvenimą buvo suimtas net kelis kartus, Darbininkų demonstracijose bei mitinguose nekartą buvo vaišintas policijos lazdomis. Worcester, Mass. jam buvo iškelta byla neva už bedievybės skelbimą. Makartizmo siautėjimo metais jam buvo iškelta byla pilietybei atimti. Žiauriai buvo dypukų užpultas Clevelande, daug kartų piktos valios žmoniui buvo piketuotas.

Antanas Bimba buvo gryo kraujo aukštaitis. Gimė jis Valeikiškių kaime, Rokiškio rajone, valstiečių šeimoje, 1894 metų sausio 22 d. Į Ameriką atvyko 1913 metais ir čia baigė savo gyvenimo kelią šių metų rugsėjo 30 d. Netrukus jo palaikų pelenai bus nuvežti į Lietuvą ir palaidoti jo gimtojoje žemėje, iš kurios jis atėjo gyventi.

Jo atminimas Amerikos pažangių lietuvių širdyse niekad neužges. Ilgai jo vardą minės Amerikos darbo liaudis. Lietuvių tautos atmintyje jo vardas pasiliks visiems laikams.

reiškiamos teritorinės pretenzijos šioms šalims. Kalbėdamas jo dalyviams, "ištremtųjų sąjungos" pirmininkas H. Čaja užsipuolė savitarpio supratimo ir lygiateiško bendradarbiavimo su socialistinėmis valstybėmis politiką.

PAREIŠKĖ GRIEŽTĄ PROTESTĄ

Nikaragvos užsienio reikalų ministerija pareiškė griežtą protestą Hondūro vyriausybei dėl naujos provokacijos, kurią įvykdė gausi kontrrevoliucionierių gauja. Kaip pabrėžia ministerija pareiškime, rugsėjo 21 d. daugiau kaip 100 buvusių somonistų, apsiginklavusių automatais ir kulkosvaidžiais, įsiveržė iš Hondūro į Nikaragvos teritoriją. Be to, užsienio reikalų ministerija pažymi, kad Hondūro kareiviai apšaudė valstiečius, kurie dirbo cukranendrių plantacijose.

JAPONIJOS LAIKRAŠČIAI

Japonijos laikraštis "Mainiti" nurodo, kad Indijos ir TSRS vadovų derybos vyko nuoširdioje, draugiškoje aplinkoje. Tuo tarpu laikraštis "Asahi" konstatuoja, kad stiprėjantis Tarybų Sąjungos ir Indijos savitarpio supratimas ir bendradarbiavimas kovoje prieš karą grėsmę ir ginklavimosi varžybą, už įtempimo mažinimą tampa vis svarbesnis pasaulinės politikos veiksnys.

ISPANIJOJE AKTYVĖJA TERORISTAI

Bilbao mieste, Ispanijos šiaurėje, teroristai padarė dar vieną nusikaltimą. Jie nužudė karo laivyno pajėgų karininką Emilio Fernandes Arias. Šį nusikaltimą aktą griežtai pasmerkė šalies politinės partijos. Ispanijos socialistinė darbininkų partija pavadino šią banditišką akciją dar viena provokacija ginkluotųjų pajėgų atžvilgiu spalio 28 dieną įvykstančių pirmalaikių visuotinių rinkimų išvakarėse. Dokumente visos politinės jėgos ir gyventojai raginami visokeriopai priešintis provokacinėms teroristų intrigoms.

Nelygt kova.

LTSR NUSIPELNĖS MENO VEIKEJAS MYKOLAS KARKA

[90 metų gimimo sukaktuvėms pažymėti]
[1892-1982]

INTERVIU SU MAESTRO

MYKOLAS KARKA

J. S. Su kokiais darbais Jūs, maestro, sutinkate savo garbingąjį jubiliejų?

M. K. Pirmiausia, noriu užbaigti savo rašomus prisiminimus.

J. S. Gal trumpai apie savo kelią į muzikos pasaulį?

M. K. Pirmas susitikimas su muzika buvo giedojimas su savo mama, kuri buvo gera giedorka ir ji mane pagirdavo, kad aš labai greit ir tiksliai prisitaikau. Nuo septynių metų giedodavau berniukų chore—diskantu. Vėliaus pažintis su liaudies daina, meilė tėvų dainai, muzikos studijos ir praktikišnis muziko darbas.

J. S. Jūsų muzikinė veikla Panevėžyje?

M. K. 1918 metais rugpjūčio mėnesyje sugrįžau į Panevėžį iš Peterburgo. 1919 metais sausio mėn. 25 d. buvau pakviestas dėstyti muziką į Panevėžio berniukų gimnaziją. Į šį postą buvau paskirtas Švietimo komisaro drg. Speičiaus. Mokytojo darbą išdirbau iki 1944 metų, tai 26 metas.

J. S. Panevėžio miestas buvo pirmasis respublikoje, kur Jūsų iniciatyva, buvo suorganizuotas revoliucionierių choras. Kas tam davė stimulą?

M. K. Revoliucionierius J. Aižinas su grupe senųjų revoliucionierių pasiūlė Partijos miesto komiteui 1958 metais atšvesti 40 metų sukaktį, kaip Lietuvoje buvo įkurta Tarybų valdžia, ta proga suorganizuojant revoliucionierių chorą. Man pasirinko choro organizatoriumi ir meno vadovu. Choras 4 metų laikotarpyje davė 80 koncertų. Pradžioje choras dainuodavo Panevėžio mieste, rajono kolūkiuose. Vėliaus koncertuodavome Vilniuje, Kaune, Klaipėdoje ir Šiauliuose. Koncerte revoliucionieriai papasakodavo savo prisiminimus apie pogrindžio kovas buržuazinėje Lietuvoje, pergyvenimus kalėjimuose, o po to choras padainuodavo 10-15 revoliucinių dainų. Prieš kiekvieną dainą buvo sakomi tai dainai pritaikyta eiliuota įžanga. Pav., prieš dainą "Drausiai, draugai" buvo deklamuojamas toks tekstas.

Vilnis, 1982 spalio 28

Tai buvo seniai, seniai
Kai buvo žvalūs ir jauni.
Mes šaukėmė kovon minias,
Žygiavom drąsus su daina.

Nūn mes širmi, prigėso akys,
Apsišarvojom jas stiklais.
Tačiau krūtinėj dar jauna,
Mūsų veržli kovos daina.

Revoliucinė daina suvaidino teigiamą vaidmenį jaunosios kartos auklėjimui.

J. S. Liaudies operetės teatras taip pat pirmasis tokio žanro kolektyvas įsteigtas Jūsų iniciatyva. Čia turbūt tam darbui Jus paskatino ir prieškarinė Jūsų veikla statant operetės?

M. K. Pirmosios operetės buvo pastatytos "Dainos" draugijos 1926 metais. Muzikinio darbo pradžia buvo S. Guno operetės "Faustas" 1-jo veiksmo pastatymas. Po to statėmė operetes: "Kornevilio varpai", "Geiša", "Doringoji Zuzana". 1939 metais įvyko antrą kartą pastatytos operetės premjera ir kitų muzikinių spektaklių ir k. t. "Cigonė Aza", "Ukanose" ir kt. Didysis Tėvynės karas sustabdė operetės statymo darbus. Jis buvo atgaivintas 1960 m. birželio 8 d., man dirbant kaip meno vadovu ir dirigentu. Išdirbau operetėje ištisus 15 metų. Per tą laiką buvo pastatytos aštuonios operetės: "Kornevilio varpai", "Čanitos pabučiavimas", "Naujametinis karnavalas", "Gasparonė", "Vestuvės Malinovoje", "Maskva-Čeriomuškos", "TU ir aš"—vaudevilis ir kt. Išėjus man iš operetės, tą darbą tęsia drg. drg. D. Baltrušas—meno vadovas ir dirigentas ir V. Jatautas—režisierius. Operetės teatrui atidaviau 28 metus. Mano buvo diriguoti 155 spektakliai.

J. S. Daug metų Jūs dirbote pedagoginį darbą. Gal trumpai papasakokite apie jį. Ką Jūs palinkėtumėte jauniems muzikams, pradantiems savo nelengvą kelią į muzikos meną?

M. K. Su džiaugsmu išdirbau gimnazijoje 26 metus, o mokytojų seminarijoje 8 metus. Po to buvau paskirtas muzikos mokyklos direktoriumi. Pedagoginį darbą be pertraukos išdirbau 65 metus. Žavingam Lietuvos muzikos jaunimui linkiu dirbti su meile širdyje, nešti dainos ir muzikos grožį liaudžiai, lyg degantį fakelą.

J. S. Daug Jūsų buvusių gimnazijos (dabar J. Balčikonio vardo vid. mokykla) mokinių tapo įžymūs mūsų respublikos žmonėmis. Gal trumpai apie juos papasakokite?

M. K. Darbas gimnazijoje man buvo malonus. Pro mano akis praėjo tūkstantis jaunų žmonių, kurie vėliaus tapo žymiais mūsų respublikos žmonėmis, tokie kaip: generolai A. Urbšas, P. Petronis, pulk. V. Motekaitis (visi trys Didžiajame Tėvynės kare buvo Lietuvos 16 divizijos vadais). Dainoje išaugo TSRS liaudies artistas J. Stasiūnas, doc. P. Girdzijauskienė, V. Dagelytė, doc. N. Vaidžiūnaitė, poetai—J. Graičiūnas, K. Inčiūra.

JŪS, KURIE DOLERIUI MELDŽIATES ŠIANDIEN

[PABĖGUSIEMS KARO NUSIKALTELIAMS]

Vilniaus kalneliuose griaudė patrankos.
Skelbdamos Lietuvai galą nakties,
Džiūgavo miestai ir girios, ir lankos:
Greitai fašizmas jau kojas išneš!

Pergalę nešė patrankų tų ugnys,
Nyko mūs tautai siaubinga grėsmė,
Baigėm gyventi ant kranto bedugnės:
Aušo gyvenimo naujo esmė.

Jūs, įsikibę fašistinio skverno,
Išperos "Ostlando", žiurkių gauja,
Sekdami niekšą ir Hitlerio berną,
Bėgot—baisi jums gadynė nauja.

Bėgote, slėpdami Kaino dėmę,
Bėgot kaip budeliai savo tautos,
Siekę nacistams ir Hitlerį rėmę,
Savo dar kailį jūs išnešėt vos.

Bėgdami Lietuvą bandėt skandinti
Baloj fašistinio melo, šmeižtų;
Tautą nuo žemės atplėšti, išginti
Siekėte, traukėt bedugnėn kartu.

Bandėte tautą parduoti—tuo baigės
Jūsų niekšybių viena dar grandis.
Viltys klastingos lyg tirpstančios snaigės
Nyko: jas blaškė tautos išmintis.

Dvasioms be vietos—likimas tik slieko,
Lietuva buvo be jūsų ir bus!
Išgamom žemės gimtosios jūs liekat,
Dingsit, vaikydami tik miražus.

Laižę nacistų kulnis krovinišias,
Bandote doleriui melstis nūnai.
Ženklas judošiaus—jums ženklas tikrasis,
Jau nenuplausite jo amžinai.

J. Paleckis

AMERIKOS LIETUVIŲ DAILININKAS VILNIUJE

Vilniuje "Literatūros ir meno" svetainėje lankėsi Jungtinėse Valstijose gyvenantis lietuvių dailininkas Vytautas Kazimieras Jonynas, tris mėnesius viešėjęs Tarybų Lietuvoje. Svečias pasidalijo viešnagės išpuščiais, mintimis apie šią dieninį Lietuvos meninį, kultūrinį gyvenimą, plačiau kalbėjo apie šiuolaikinę lietuvių tapybą, skulptūrą, taikomąją dekoratyvinę dailę. Dailininkas pasidžiaugė, kad "Vagos" leidykla pasirengusi išleisti jo iliustruotus K. Donelaičio "Metus" bei J. V. Gėtės "Jaunojo Verterio kančias". Būdamas Lietuvoje, V. K. Jonynas taip pat sukūrė iliustracijas S. Santvaro poezijos rinkinei.

Draugiškame pokalbyje buvo paliesti tradicijų ir novatoriškumo, dailės nacionalinio savitumo klausimai. "Laimingas galiu būti tik su laimingais",—kalbėjo svečias, džiaugdamasis kiekviena proga, kai gali trumpiau ar ilgiau pabūti Lietuvoje, aplankyti savo gimtąją Džukiją, pabendrauti su žmonėmis, dirbančiais savo žemėje ir savo žemei, kuriančiais joje ir jai.

Iš "Literatūra ir menas"
Arnoldo Baryso nuotr.

ŽAISLŲ MUZIEJUS

Kauno 36-ojoje vidurinėje mokyklėje atidarytas pirmasis žaislų muziejus. Eksponuojami žinomos liaudies meistrės S. Samulevičienės sukurti žaislai, kurie ne kartą eksponuoti įvairiose parodose šalyje ir užsienyje, pelnę nemažą prizų.

Rašytojai—J. Keliuotis, J. Petrusis ir kt. Dailininkai—skulptoriai—B. Bučas, A. Juozulėnas, G. Jakubonis, J. Kaminskas. Aktoriai—A. Vabalas, B. Bratkauskas, nemažai iš mano mokinių buvo ir Panevėžio dramos teatro aktoriai.

J. S. Ar visos Jūsų svajonės išsipildė per ilgą gyvenimo kelią?

M. K. Visada dirbau ir troškau, kad daina, muzika, vaidyba pradedintų žmonių gyvenimą, kad menas padarytų juos geresniais ir tauresniais.

J. S. Kokią reikšmę Jūsų gyvenime turėjo lietuvių liaudies daina?

M. K. Visas mano gyvenimas praėjo bendraujant su lietuvių liaudies daina, kuri man nuo pat kūdikystės gliai įėjo į širdį. Jaunime! Mylėkite ir propoguokite lietuvių liaudies dainas! Jos amžino grožio šaltinis.

J. S. Apie vieną milijoną lietuvių gyvena plačiąjame pasaulyje—svetur. Jų tarpe randasi ir buvusių panevėziečių. Lietuviai ir svetimuose kraštuose nepamiršta savo senosios tėvynės, jų lūpose skamba lietuviška daina, aktyviai dalyvauja meno saviveikloje. Ką Jūs palinkėtumėte jiems?

M. K. Visiems lietuviams gyvenantiems už jūrų-marių linkiu, kad Jūs širdyse degtų karšta meilė savo tėvynei, jos kultūrai, liaudies dainoms, jos darbšties žmonėms.

Kalbėjosi buvęs maestro M. Karikos mokinys, muzikos mokytojas Juozas Slėnys.

Bėgikų dienos Lietuvoje

Nuotraukoje matome: Per 400 sostinės Žemės ūkio buhalterinės apskaitos technikumą merginų, jų mokyklos parke, kur irgi įvyko lengvosios atletikos krosas, skirtas sąjunginei Bėgiko dienai pažvėti.

Be Vilniaus miesto sporto mėgėjų, rungtyniausių Bėgiko dieną "Zalgirio" stadione, šventiniai renginiai vyko ir kolektyvuose. Čia taip pat buvo surengta daug masinių sporto renginių. Štai į gražų Vingio parką rinkosi aukštųjų mokyklų auklėtiniai—Universiteto Pedagoginio, Inžinerinio statybos in-

stitutų atstovai. Gausiai bėgimo takeliuose stardavo Alma Mater studentai—apie 3,500 merginų ir vaikų iš septynių fakultetų dalyvavo kroso varžybose.

"Darbo rezervų" stadione rungtyniavo apie 700 sostinės 21-osios moksleivių, ir t. t.

LIETUVOS SENAMIESČIAI

—Kiekvienąsyk atvykus Lietuvon, mane traukia Vilniaus, Kauno, Klaipėdos senamiesčiai,—rašo mums iš Toronto Kazimieras Jonkus.—Ir kaskart regiu tą patį: tolygų ir spartų darbą naujuose rajonuose ir vėžlic tempais restauruojamus Lietuvos senamiesčius. Man rodos, tuo pasireiškia gili nepagarba tautos istorijai,—baigia savo protavimus Kazimieras Jankus.

Trumpai atsakytume maždaug šitaip: prieš karą Lietuvos senamiesčiuose nė dešimtosios dalies šiandieninių darbų nebuvo padaryta, o niekas nešaukė anuomet apie tautos istorijos paniekinimą. Suprantama, tas, kuris nieko neveikia, negali ir suklysti... Tiksliai darbštuolis žino savo klaidų vertę. Taip ir su mūsų senamiesčiais: daroma daug, bet pasitaiko ir klaidų. Koks tos klaidos? Svarbiausia yra ta, kad statybininkai niekaip negali išibėgėti, nes remontuojame ne visiškai kompleksiskai... Ką reiškia žodis "kompleksiškai" Vilniaus ar Kauno statybininkų žodyne? Tai reiškia statybininkų norą imti remontuoti ne atskirus namus, bet išstisus kvartalus. Bet parengti generaliniam rangovui—pavyzdžiui, Vilniaus statybos ir remonto trestui—tokį darbų frontą nėra paprasta. Čia gyvena žmonės, senieji fasadai po storu tinko sluoksniu kartais slepia įdomią architektūrą, todėl projektus statybininkai kartais gauna dalimis, ne iš karto. Sunku statybininkams ir architektams ir gyventojams, o senamiesčio lankytojui kartais gali pasirodyti, kad čia dirba abejingi, nemylintys senovės žmonės.

Aišku, taip nėra. Pastaraisiais metais smarkiai pasijaunino Klaipėdos senamiestis, daug nuveikta Kaune, Kėdainiuose. Bet sunku prilygti vilniečiams. Per penkiolika metų Vilniaus senamiestyje atlikta darbų beveik už 30 milijonų rublių. Arti pusės senamiesčio namų turi karštą vandenį, dujas, centrinį šildymą. Čia įrengti du teatrai, keli restoranai, daug parduotuvių. Bet svarbiausia—išskelti žmonės iš rūsių, net pirmuosiuose namų aukštuose, Vilniaus miesto vykdomojo komiteto sprendimu, butai pertaisomi į parduotuves, nes pirmuosiuose aukštuose mažoka saulės. Pastaraisiais metais kompleksiskai suremontuoti du gyvenamieji kvartalai, Vilniaus universiteto senieji rūmai, Kazimiero bažnyčia, Vilniaus katedra... Sąrašas būtų labai ilgas, bet noriu palyginimui priminti, kad buržuazijos valdymo metais Vilniaus senamiestis buvo tiek apleistas, kad 1930 m. vos nesugriuvo Vilniaus katedra... "Sava" Lietuvos buržuazija irgi nežinojo, kur prasideda, o kur baigiasi Kauno ar Kėdainių senamiesčiai. Tai buvo tikrai bedalės varguomenės apleisti rajonai.

Šiuo metu vien tik Vilniaus senamiestyje (darbai čia nenu-trūksta ir žiemą) pastoviai dirba per tūkstantį kvalifikuotų statybininkų ir restauratorių, senamiesčių reikalams visiškai pajungtas paminklų konservavimo institutas, talkina kitos projektavimo organizacijos. Lietuvos senamiesčių reikalai specialiai svarstomi Lietuvos Ministrų Tarybos, miestų vykdomųjų komitetų posėdžiuose.

Virgilijus Liauška

STIPRĖJA ŽEMĖS ŪKIO MATERIALINĖ BAZĖ

Svarbus veiksnys, padedantis didinti žemės ūkio produktų gamybą, yra geresnis žemdirbystės ir gyvulininkystės aprūpinimas nauja technika. Tam tikslui kasmet skiriama vis daugiau lėšų.

Siuo metu Lietuvos ūkiuose dirba beveik 50 tūkstančių traktorių, kurių bendras variklių galingumas sudaro 3 milijonus 340 tūkstančių arklio jėgų. Pastaraisiais metais ypač padidėjo galingų greitaeigių traktorių skaičius. Vis daugiau žemės ūkiui tiekiami plūgų, kultivatorių, sėjamųjų, bulvių sodinamųjų, bulvių, cukrinių runkelių, linų nuėmimo kombainų. Žemės ūkio mašinų ir inventoriaus vertė per pastaruosius penkiolika metų Lietuvos ūkiuose išaugo 3,9 karto.

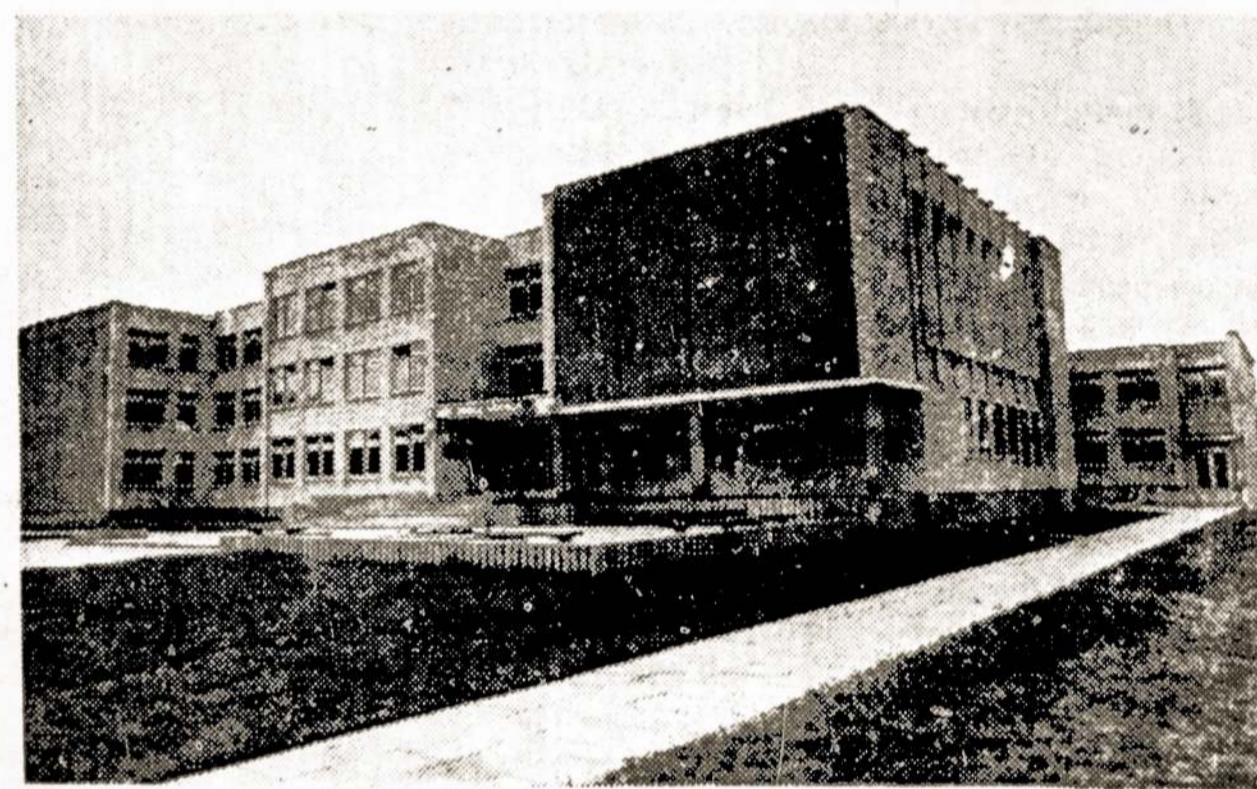
Gausėja javų nuėmimo kombainų, kurių respublikoje dabar yra daugiau kaip 10 tūkstančių. Sunkvežimių skaičius, kuriais pervežama pagrindinė dalis krovinų, Lietuvos kolūkiuose ir tarybiniuose ūkiuose pasiekė 30 tūkstančių.

Sparčiai didėja elektros energijos sunaudojimas visuose žemės ūkio gamybos baruose. Dabar viename ūkyje vidutiniškai dirba apie 330 elektros motorų. Elektros energija plačiai naudojama pašarų ruošimui

gyvuliams, vandens tiekimui, gamybinių patalpų apšildymui, grūdų malimui, žemės ūkio technikos remonto dirbtuvėse. Kadangi Lietuvoje dažnai būna lietingų metų, dalis elektros energijos panaudojama grūdų, šieno, linų, daugiamečių žolių ir daržovių seklojų džiovinimui aktyviają ventilaciją.

Tačiau ūkių poreikiai žemės ūkio mašinoms ir inventoriui dar nevisiškai patenkinami. Todėl numatoma kasmet vis geriau aprūpinti kolūkius ir tarybinius ūkius javų nuėmimo kombainais, galingais greitaeigiais traktoriais su plačiais kultivavimo ir sėjos agregatais. Pramonė numato gaminti naują žemės ūkio techniką, kuri labiau atitiks Lietuvos gamtines ir klimatinės sąlygas. Respublikos klimato zoniškai numatoma daugiau gaminti padidinto pravažumo savaeigių mašinų: žaliųjų pašarų pjaunamųjų-smulkintuvų, keturių vagų bulvių kombainų, plačiabarių šienapjovių, galingesnių javų kombainų, pritaikytų ilgaiudžiams, pagulusiems ir drėgniems javams nuimti. Tai igalins plačiau mechanizuoti žemės ūkio darbus, išauginti daugiau žemdirbystės ir gyvulininkystės produkcijos.

V. Siudikas

Naujuosius mokslo metus Panevėžio rajono Staniūnų paaugštininkystės eksperimentinio ūkio žemdirbių vaikai pradėjo naujoje Velžio vidurinėje mokykloje.

Nuotraukoje: Velžio vidurinė mokykla.

A. Sabaliausko nuotrauka

Per bulviakasį nebereikia bulves doroėti rankomis

Radviliškio rajono "Draugo" kolūkyje nukastas bulves doroja dviejose stacionariuose punktuose, kurie įrengti atskirose aikštėse. Iš laukų atvežtas bulves pila į KSP-15B bunkerį su paaugštiniais bortais. Išrūšiuotos bulvės transporteriais paskleidžiamos ant perrinkimo stalų. Seniau įrengtame punkte du perrinkimo stalai sumaniai padaryti iš bulvių kasimo kombaino perrinkimo stalų, horizontalių transporterių, pašarinių bulvių bunkerio ir iškrovimo transporterio. Iškrovimo transporterių galuose įrengti loveliai su dviem latakais, kuriais bulvės byra į maišus. Jų srautas į vieną ar kitą lataką nukreipiamas pasukama nuožulnia plokšte.

Prie kiekvieno stalo po šešias talkininkes—mat pasitaiko nemažai akmenų. Bent kiek ligoti gumbai irgi metami į pašarinių bulvių srautą ir transporteriais keliauja į bunkerius. Po dvi darbininkės triūsia prie pirmo minėtų lovelių. Vieną tuščią maišą kabina ant latakų angos, kita pilną nuima nuo antro latakų. Maišas prisipildo vidutiniškai per 40 sekundžių.

Kitas stacionarus punktas mo-

dernesis. Prie punkto KSP-15B pastatyti du perrinkimo stalai, pagaminti Plungės šienainio bokštų gamybos ir montavimo treste.

Perrinktos bulvės byra į taravimo įrenginį, kurį suprojektavo instituto KPTB specialistai, įrenginys nesudėtingas. Ant vertikalios ašies įtaisyti rotorius. Į jo dugną remiasi keturi maišai, o rotoriaus viršuje maišų engas laiko fiksuotais. Per transporterį ir piltuvą į vieną kurį maišą keliauja perrinktos bulvės. Kai maišas pilnas, darbininkas rotorius pasuka ketvirtadaliu, ir gumbai byra į kitą maišą.

Dirbti spartu ir patogiu. Maišas prisipildo maždaug per 22 sekundes.

Vadinasi, "Draugo" kolūkyje abiejose punktuose per pamainą galima pripilti per 200 maišų po 40 kg. taigi apie 80 tonų bulvių. Ūkio žemdirbiai žada išgyti padėklus, kad ant jų sudėtų maišus galėtų autokrautuvais kilnoti į automašinas. Tada rankomis bereikės bulves tik perrinkti ir užrišti maišus.

R. Bareišis

Vilnius, 1982 spalio 28

As I See It

NELLIE DE SCHAAF

During World War II, the Nazi Luftwaffe was regarded as the scourge of the skies, and only our most courageous and seasoned pilots dared engage them in combat. The very name caused shudders.

What a surprise and shock, therefore, to discover (Daily World 9/23/82) that in Moscow an aviation regiment composed entirely of **women female fighter pilots, many 18, 19 and 20 years of age**, fought on an equal level with men during World War II!

They not only patrolled the skies day and night, protecting the front lines and equipment, but also had to engage in fierce air battles with a most experienced and hardened enemy—the Luftwaffe!!

There had been female pilot-sportsmen before, also female aviation engineers, but never female pilots to face a most deadly foe, so it was only with great reluctance that the Government finally acceded to the persistent pleas of these courageous volunteers.

The girls flew Yak-1 fighter planes—a small, fast plane with only one person on board to handle the complicated technology. They had to do everything at lightning speed. The Yak was a high altitude plane which required an oxygen mask; also, at high altitudes the piloting becomes far more complicated, yet these young girls had to be prepared to go out, under the severest weather conditions, at any hour of the day or night.

Alexander Gridnev who had been the commander of this regiment, also had charge of a male aviation regiment. He commented that the girls worked better, more accurately both day and night than the men.

When asked why these young girls volunteered for such dangerous duty, they replied that **"it was not that they did not feel fear but their desire for peace, for a free homeland, for the opportunity to live without fear of war was far greater than the fear they felt at the front."**

Many of these veterans—many now grandmothers—still find ways to struggle for peace. They tell of their war experiences to workers at factories, to Soviet school children—so that the new generation should know what war really is.

Of 20 MILLION DEAD IN THE SOVIET UNION ALONE—TWO MILLION WERE CHILDREN. These women do not wish the same fate for their grandchildren.

There is no talk of nuclear war in the Soviet Union. The people have had too many wars! They wish to live in Peace, and FOR THE WHOLE WORLD TO LIVE IN PEACE!

Election Day is just around the corner—November 2nd. The TV, the radio is filled with election campaign rhetoric. This election day, each of the 435 seats in the U.S. House of Representatives will be contested. In the Senate, 33 seats are up for grabs. It is up to the voters this year to abstain from voting for **any Congressman or Senator** who voted for the criminal budget cuts for human and social services—who voted for a **STILL LARGER MILITARY BUDGET**. If we return these same "budget

cutters" to office we shall deserve the fate in store for us.

MORE DIRTY TRICKS

Tim Wheeler, of the Daily World, warns that the people of U. S. could be in for the largest Congressional ripoff of the nation if the Reagan Administration carries through its plans of holding a special lame duck session of Congress.

A lame duck session can take up ANYTHING that Pres. Reagan has not succeeded in steamrolling through Legislature before the Nov. 2 elections. Even though scores of lawmakers may be defeated in the Nov. 2 elections (for voting for budget cuts for Social Security, etc.) these would return to Washington either Nov. 15 or Nov. 29 and act upon legislation (that had been defeated by a majority) until mid-December.

TORTURE TOOLS

The U. S. Commerce Dept. sent 2,500 torture batons to the South African Govt. and the State Dept. hurriedly attempted to label it as "administrative inadvertence."

These batons are about the length and weight of police nightsticks, which administer a 3,500 volt shock to anyone touched by it.

These are to be used by the So. African Govt. against students, trade unionists, priests and all those seeking a living wage for their families. This was no accident!

And to prove it, it was learned soon afterward that these same horrendous torture instruments had also been sent to So. Korea. An "administrative inadvertence" one—but TWICE?

THE GRAY PANTHERS

More and more, one hears of the "Gray Panthers", and Congressmen and Pres. Reagan have become very aware of them, and their influence!!

In 1971, Maggie Kuhn, and five friends who had been forcibly retired, founded the Gray Panthers. Today, more than 50,000 supporters—TEENAGERS and nonagerarians from all parts of the nation have joined their ranks.

Over 100 grass roots groups in more than half the states carry on the Gray Panthers fight against ageism, sexism and racism—all the forces that demean and dehumanize people.

These are some of the crucial battles in which the Gray Panthers are engaged:

Social Security benefits
Comprehensive national health care to provide decent medical services for every American regardless of age or income.

Safe, affordable housing for millions of elderly. Rent control and condo-conversion laws, shared housing and other alternatives to institutions and the streets.

THEY ARE THE PLAYERS— THE MAIN ATTRACTION— NOT THE OWNERS

In its 63 year history, this is the FIRST time that the players have gone out on strike during the regular season. This was unavoidable, because the owners refused to negotiate in good faith for **seven months!** The strike at this time, therefore, is the responsibility of the owners. It could have ended **before the regular season had the owners so desired.**

The players association and the team owners are locked in a bitter strike over dividing the NFL's gross revenues, expected to top \$640 billion million in 1982 or about \$23 million per team. There are 28 NFL teams.

Playing professional football is a tough way to make a living. After serving an UNPAID apprenticeship in high school and college ball, the average player's career in the National Football League lasts just 4.2 years. There is a 100% injury rate in pro football.

In return for the physical punishment of playing pro football, players are paid an AVERAGE of about \$85,000 per season. Two-thirds of the 1,532 NFL players are paid between \$40,000 and \$70,000 according to the players association.

Some may contend the players are paid TOO MUCH! But it is important to note that though the owners squealed like stuck pigs because the players asked for 50% of the NFL's gross revenues of the more than \$640 MILLION THAT THE LEAGUE TAKES IN—the 28 team owners **KEEP 70 per cent** while the **1,532 players get only 30 per cent!!** Strangely, **NONE OF THIS INFORMATION WAS EVER RELAYED IN THE PRESS OR ON TV.**

While money issues have generated the most publicity in the present strike, SAFETY is also an important concern of the players association. The NFLPA wants players to have access to their medical records. These are denied to them. It wants a voice in determining the rules in order to reduce injuries. It wants to get away from PLAYING ON THE HARD SURFACES THAT UNDERLIE ARTIFICIAL TURF, and the main contributing factor of most broken bone and knee injuries.

Gene Upshaw, the NFL players union leader told the AFL-CIO News, "We don't expect an unemployed auto worker to have sympathy for our level of income, but to understand the common struggle. The figures are different, but the career length is different, too." We wish the football players Good Luck! They deserve it!

Philippino Dictator Ferdinand Marcos and his Marie Antoinette (who arrived in the United States with 80 piétes of luggage) received very little for the \$8,000,000 reportedly spent toward winning over the Philippino community in the U.S., and neutralizing U.S. and international press criticisms of Marco's human rights record.

By the time the Marcos left Washington Sept. 20, they had been confronted with over 15 demonstrations, pickets and other actions at almost every stop on his official itinerary! Of the 5,000 supporters the Philippine Ambassador Kodov Romualdez promised Marcos would greet him, only 200 showed.

Marcos expected a triumphal tour. What he got was a public relations fiasco!—and probably a new Philippino Ambassador.

CAN YOU BELIEVE THIS?

Missour farmer Wayne Cryts won national attention in Feb. 1981 when he removed his soybeans from a bankrupt grain elevator. He was jailed earlier this year because he would not give the names of other farmers who helped him

repossess his crop from a second grain elevator!! A judge also slapped him with a \$287,000 fine!

On Aug. 24, a federal bankruptcy judge approved a plan to seize Cryts' assets (his soybeans). He stands to lose his farm if the court moves ahead with its plan.

Thousands of working farmers face loss of their crops and livelihood with the escalating number of bankrupt grain elevators. According to the law—written for the banks and corporations—when elevators go bankrupt the courts can rule that assets go FIRST TO THE BANKS! Cryts worked hard to raise the soybeans, but the BANKS reap the benefits!

Due to the publicity, Cryts has won the support of the Midwest Machinists Conference and Dist. 837 of the International Association of Machinists in St. Louis. They have endorsed the Wayne Cryts Defense Fund and donated money toward it.

The fight to defend Wayne Cryts, and to publicize his plight, is in the interests of **all working people**. It can strengthen the common battle of workers and farmers to defend their living standards and rights. The farmers desperately need allies.

Sports is not one of my hobbies, and I must be the only person in America who can sit watching a football game for half a day, without understanding anything but the violence, and the ever increasing frequency with which players limp off the field.

With all the pro's and con's of the football players strike, however, it seemed urgent to read everything possible on the subject. The owner's side—needed no attention. This is faithfully and monotonously covered by the TV, the press.

I read all the progressive papers for a comprehensive article, and Will Reissner's article in the Oct. 1 "Militant" seemed simple enough for even a layman like me to understand.

There are 1,532 players in the National Football League. The players are the sole reason for hundreds of thousands suffering through the same amount of commercials during a game.

LETTERS TO THE EDITOR

Dear Editor:—

I had to write after reading about plans for mail service after a nuclear war. From the service I got this summer, I'd guess the war has already taken place.

A first class letter mailed on June 26 arrived July 17. One mailed July 12 arrived July 29. Another mailed 3 1/2 blocks from my home took six business days to arrive.

But the "best" one was this: A package, stamped several times in red with "PRIORITY MAIL" and "RUSH" was mailed on July 21. Postage was \$3.73. Inside were perishable goods. It arrived Aug. 7. The goods had perished.

If proper delivery is so hard to accomplish in peacetime, I question its success after a nuclear war. Too bad I can't find any Christmas cards yet. I'd like to mail a few now to make sure they arrive this Christmas.

Karl F. Eckner, La Grange

This letter to the Editor was donated by Anthony Litvin. nds

Vilnis, 1982 spatio 28

Kaip eina "Vilnies" vaju

Kaip matome, "Vilnies" vaju pradeda krutėti. Tiesa, šioje suvestinėje pasireiškė tik 7 vadininkai, bet Marazienės, Andriulienės, Masytės laimėjimais jau galima džiaugtis. Gaila, kad kai kurie vadininkai vis dar neišsijudina kaip reikiant. Tačiau tenka laukti, netrukus ir jie pasirodys.

Iki šiol vadininkai išsirikavo taip:

JULIA MARAZAS—Chicago, Ill.	400
JULIA ANDRULIS—St. Petersburg, Fla.	340
ST. MASYTĖ—Detroit, Mich.	340
F. VAITKUS—Chicago	120
MAGDALEN NOVITSKI—Miami, Fla.	40
JULIA URMON—Chicago, Ill.	40
OFFICE	240

"Vilnies" \$20,000 fondas

1982-1983 metų "Vilnies" \$20,000 fondan nuo rugsėjo 23 iki spalio 6 įplaukė šios aukos:

\$293.00	
LLD—75 kp. Miami, Fla.	
\$100.00	
JOSEPHINE SISEVICH, Chicago, Ill. Pagerbimas mirusio sūnaus Wesley Gates Gudaitis.	
\$50.00	
VINCAS KIRVELA — Detroit, Mich.	
KATHERINE PETRICK — Elka Park, N. Y.	
\$20.00	
ANNA ČEPULIS—Brooklyn, N. Y.	

\$10.00	
MARY SMALSTIS — Ludington, Mich.	
ANNA DOCKUS — Dearborn, Mich.	
CHARLES MEŠKENAS — Richmond Hill, N. Y.	
T. ir K. ŽEBRAITIS — Chicago, Ill.	
\$5.00	
CECILIA PRIMEAU — Sterling Heights, Mich.	
J. ACUS— St. Petersburg, Fla.	
Aukų įplaukė	\$ 563.00
Anksčiau buvo	749.00
Viso	\$1,312.00
Didelis ačiū visiems, kurie prie fondo prisidėjo.	Adm.

BUVO KO PASIGĖRĖTI RUSŲ PARENGIME

Spalio 10 d. įvyko Čikagos pažangių rusų Humbold Park Civic Association 30 metų gyvavimo minėjimas. Minėjime garbės svečiu buvo pakviestas iš Vašingtono TSRS ambasados pirmasis sekretorius lietuvis Vaclovas Sakalauskas. Publikos buvo pilnutėlė salė. Pažangius lietuvius minėjime atstovavo virš 20 lietuvių su savo svečiais iš Lietuvos Filomena Petrusevičienė ir Jonu Poviloniu, atvykusius pas Antonetą ir Frank Vaitkus asmenimis vizomis.

Banketo metu, publikai pasivažiūnusi rusiškais patiekalais, pagrindiniu kalbėtoju buvo svečias iš Vašingtono V. Sakalauskas. Jis publikai prisistatė kaip TSRS ambasados pirmasis sekretorius ir lietuvis. Kalbėjo anglų ir rusų kalbomis, perduodamas geriausius linkėjimus iš susirinkusiųjų tėvų žemės. Papasakojo apie didžiosios socialistinės šalies TSRS žmonių troškimus, kad pasaulyje suzydėtų pasaulinė taika, kad bereikalingai nebūtų eikvojamos bilijoninės sumos ginklavimui, o tos sumos skiriamos žmonių gerbūviui. Kitu kalbėtoju buvo rusų dvasininkas, kuris irgi mušė už taiką pasaulyje.

Po banketo viršutinėje salėje vyko koncertas. Programoje rusų liaudies šokių atliko jaunosios kartos šokikų ansamblis "Metro". Kiekvienam šokiui į sceną ėjo vis spalvingiau apsirėdę, kas tikrai žavėjo žiūrovus. Jiems į sceną talkininkauti buvo pakviesti ir lietuviai, svečiai iš Lietuvos, Alytaus chorų chorvedys, Vilniaus konservatorijos auklėtinis Jonas Povilonis su vilniete Filomena Petrusevičiene davė keletą lietuviškų dainų, pačiam Poviloniui akompanuojant armonika. Jie dainavo solo ir duetu. Abu iš publikos susilaukė griausmingų aploдимentų. Povilonis padainavo ir vieną rusų kalba dainą, sukėlusią publiką stačiai ant kojų. Nežiūrint, kad jie dainavo neturėję repeticijos, bet vis tiek buvo ko jų pasiklausyti.

Ypač minėjime buvo įspūdinga, kad be svečių lietuvių, nemaža Vilnis, 1982 spalio 28

buvo ir kitų tautybių atstovų, ir visus rišo vienas ir tas pats džiaugsmas—dėl rusų laimėjimo—per 30 metų išlaikius gražias patalpas su erdvėmis salėmis, kuriose vietos yra įvairių tautybių sąjūdžiams ruošti savo parengimus.

Taipgi tenka pažymėti, kad minėjime buvo nemaža JAV-Soviet Friendship darbuotojų atstovybė, irgi virš 20 žmonių. X.

Cicero, Ill.

— Gydytojas Dr. F. V. Kaunas ko tik nebuvo apiplėštas. Nepažįstamas žmogus paskambino policijai ir pasakė, kad Dr. F. V. Kauno įstaiga plėšia. Atvyko policija ir du vyrus—Russel Cline ir Rickey Ball—rado jau įstaigoj, o J. C. Cline prie durų. Visi trys plėšikai buvo areštuoti.

— Sherry Jocius, 5128 W. 21st St. pasiskundė policijai, kad Tony Chavez išspyrė jos namų duris. Kaltininkas buvo areštuotas.

— John Juška, 45 metų, buvo areštuotas prie 1411 So. 48 Ct. už triukšmo kėlimą ir negražų elgesį.

— Jesus Chavarria 25 metų, 1625 So. 47th Ct., buvo areštuotas ir apkaltintas vagyste. Policija nustatė, kad Chavarria veržėsi į Alex Tamalunas, 1447 So. 49 Ave. garažą, norėdamas ką nors pavogti.

— Robert Budwitis, 22 metų, 5415 W. 24 St., buvo areštuotas jo namuose už muštynes. Policija sakė, kad jis apmušė Kathy Budwitis ir nustūmė nuo laiptų Mary Budwitis.

— Kažkas pavogė Funeral direktorės S. Butkienės Cadillac. Vėliau mašiną rado nurėdytą. Butkienė—15th St. ir 50th Ave., pirkė kitą Cadillac, reikalingą jos profesijoj.

— Bernice Janis, 1522 So. 49th Ave. atsitiko nelaimė. Skaldama drabužius, ji netyčia įkišo dešinės rankos pirštus į ratelį, kuris iš drabužių sunkia vandenį. Sužeidimas nedidelis. John Feiza

Tarp mūsų

— Kai tik sužinojau, kad mirė Antanas Bimba, kuoskubiausia paskambinau Alisei Jonikienei. Ji težinojo, kad A. Bimba ligoninėje. Žinia, kad mirė, ją labai pritrenkė. Mat, jai Bimba kaip šeimos žmogus.

— Nėra abejonės, Jessie ir Frank Vesely, po rūpestių išleidžiant dukrą už vyro, atsikvėps. O rūpestių buvo ruošiant iškilmingas vestuves, organizuojant svečių sudinimą prie stalų. Vestuvės buvo tokios, kurių niekad nepamiršiu. Prie stalo sėdėjom su Vinco Bogden šeima ir Eva Sankus bei jos dukra.

— Sirdingiausia užuojauta draugei Josephine Sisevičienei, mirus antram jos sūnui nuo vėžio ligos. Julia Marazienė apie tai parašys plačiau.

— Buvo smagu susitikti Denise Vesely vestuvių pokylyje Anna Peters-Petručiene. Visa eilė svečių ją sveikino po ilgo nesimatymo. Ji tik ką buvo grįžusi iš Norwell, Mass., kur viešėjo pas dukrą.

— Mary Montvilienė praneša, kad jos brolienė, turėjusi sunkią operaciją, pamažu ima atsigausti.

— Denise Vesely vestuvėse buvo proga susitikti su Aldona ir Frank Olsonais. Kaip žinia, Frank turėjo sunkią operaciją. Šis jo iš namų išvažiavimas buvo pirmas po operacijos.

— "Vilnies" salėje LDS komiteto narių susirinkime dalyvavo ir Ann Krisiken. Atrodė, kad ji nuliūdus. Ir buvo ko liūdėti. Šį mėnesį sukako dveji metai nuo jos vyro Ben mirties.

— Kad A. Bimba mirė, sužinojau tą patį vakarą, kai jis mirė. Buvo didelė staigmena, nes šį žmogų pažinojau, kai buvau dar jauna mergaitė. Pirmą kartą jis man širdin įstrigo, kai buvo atvykęs į West Frankfortą su prakalbomis. Nuo to laiko, kai tik atvykdavo ir į apylinkinius miestelius, niekad neapleisdavau neišklausiusi jo prakalbų.

— Smagu, kad "Vilnies" salėje vyksta organizacijų bei jų komitetų narių susirinkimai. Rugsėjo 28 dieną LDS komiteto susirinkime teko matyti Ann Krisiken, Mary Montvilienė, Julia ir Alphonse Antonowitz, bei kiti, kurie rečiau tenka susitikti. Nellie

Gulfport, Fla.

Jau buvo rašyta, kad 1982 liepos 25 dieną po ilgos sunkios ligos "nursing home" Gulfporte, Fla., mirė Milda Stanelytė-Lukienė. Buvo gimusi 1908 m. rugpjūčio 16 d.

Newark, N. J. Jos tėvai: motina Marijona Poznokaitytė, tėvas Jonas Standis buvo pažangiečiai ir dalyvavo pažangioje veikloje. Tad ir vienturtė dukterė Milda pasekė tėvų pėdomis. Dalyvavo "Sietyno" chore Newark, N. J., kur sutiko ir Walterį Žuką kuris Chorui vadovavo. Ir 1930 metais jie susituokė. Visą laiką gyveno Elizabeth, N. J. Milda dirbo dekoracijos salone. Walteris buvo vitrinų dekoruotojas Elizabeth krautuvėse.

Velionė paliko pusseserę Anna Weuzell Aliaskoje. vyro Walter motiną Helen Zukiene, Binghamton, N. Y., ir Walterio sesutę

Helen Pine su šeima Columbus, Ohio.

Walteris talentingas muzikas-kompozitorius ir gabus chorvedys. Jis parašė kompozicijas dvylikai lietuviškų dainų. Dar jaunuolis lankydamas mokyklą sukūrė kompoziciją—Binghamton High School himną ir laimėjo pirmą prizą. Tarnaudamas Amerikos kariuomenėje, būdamas Vokietijos apkasuose, sukūrė muziką dainai "Phantom Paradise", kurią girdime ir lietuvių renginiuose.

Walterio Žuko darbai meno srityje yra didelis įnašas į pažangiųjų chorų veiklą. Galima įsivaizduoti, kokia energija, ryžtas ir pasiaukojimas kai grįžęs iš darbo vakarais mokino net šešis Chorus. Tuo pat metu mokino operetes ir akomponavo solistams koncertuose.

Nuo 1925 metų iki 1931 m. Jis vadovavo šioms Chorams: "Aušros" Binghamton, N. Y.; "Aido" Detroit, Mich.; "Bantos" Elizabeth, N. J.; "Sietyno" Newark, N. J.; "Pirmyn" Great Neck, L. I., N. Y.; "Ufa" Brooklyn, N. Y. vyrų akteitui, taipgi vyrų Chorui Kearney, N. J.

Milda ir Walter Žukai atvyko į Floridą 1971 metais iš Elizabeth, N. J. Apsigyveno Gulfporte arti pajūrio, kur buvo labai patenkinti. Tuojau įsijungė į pažangiųjų lietuvių kultūrinę veiklą. Tapo nariais Lietuvių Vyresniųjų Piliečių klube, Lietuvių Literatūros 45 kp. Walteris taipgi akomponavo vietiniam "Dainos mylėtojų" chorui ir solistams. Milda irgi prisidėjo Klube prie įvairių darbų. Abu priklausė prie LDS Ozone Park, N. Y. Gulfport Senior Citizens Club, Gulfport Civic Club.

Kuomet Milda ir Walter sunkiai susirgo, abu pateko į ligoninę. Diagnozė abiem—plaučių vėžys. Abu rūkė ir tai matomai pakenkė jų sveikatai. Po kiek laiko abu pateko į "nursing home". Walter greitai, 1980 m. birželio 8 d., mirė. Milda labai jo gailėjo. Ji po kimoterapijos kiek pagerėjo, grįžo į savo apartamentą. Taip pora metų vargo. Gyveno viena kankinama ligos, su beviltiška atėitimi iki užgeso jos gyvybė. Buvo sukremuota—toks abiejų buvo pasirinkimas.

Milda, nors ir sunkiai sirgdama, skaitė pažangius laikraščius "Laisvę" ir "Vilni" ir rėmė finansiskai. Daug skaitė angliškos spaudos. Rūpinosi pasauline ir šio krašto padėtimi.

Taip užgeso Mildos ir Walterio gyvybės.

Nuoširdi gili užuojauta giminiams.

A. Aleknienė

APIE ANTANO BIMBOS LAIDOTUVES

Rugsėjo 30 d. Niujorke po ilgos ir sunkios ligos mirė plačiai žinomas Amerikos pažangių lietuvių visuomeninei Antanas Bimba, ilgametis "Laisvės" redaktorius, ugningas visuomenės veikėjas, internacionalistas, visą savo sąmoningą gyvenimą atidavęs kovoms už demokratiją, už taiką pasaulyje, už socialinę pažangą, už rasinę lygybę, o ypač Amerikos pažangių lietuvių bendram reikalui.

Jo kūnas buvo pašarvotas Niujorke buvusioje Garšvos šerminėje, kur per tris dienas jį lankė paskutiniam atsisveikinimui jo artimieji, asmeniniai bei idėjos draugai ir bičiuliai lietuviai, amerikiečiai ir kitų tautybių žmonės, pažinoję Antaną Bimbą ir gerbė jį kaip kovotoją už nuskriaustų reikalus ir šaunų Lenino kareivį komunistą.

Atsisveikinimo ceremonijas su velioniu tvarkė "Laisvės" direktorių tarybos pirmininkas, A. Bimbos asmeninis ir idėjos draugas Povilas Venta, o oficialiai šauni niujorkiečių lietuvių pažangietė Emily Yuskovic. Budint garbės sargybai prie velionies karsto, visa eilė kalbėtojų, kaip pats P. Venta, velionies kovų bendražygė K. Petrikienė, aktyvus "Laisvės" bendradarbis R. Baranikas, redaktorė Ieva Mizarienė, "Vilnies" redaktorius S. J. Jokubka, žurnalistas Sigitas Krickas ir kiti, su A. Bimba per metų drauge veikę visuomenės veiklos dirvonuose, akcentavo apie A. Bimbos nueitą visuomeninį kelią, vedantį darbo liaudį į visuoti-

na pergalę, apie jo įnašą į klasių kovos istorijos mokslą ir taurią jo asmenybę. Ypač turiningą atsisveikinimo kalbą, prieš išvežant velionies palaikus į krematoriumą, pasakė Amerikos Komunistų partijos Centro Komiteto atstovas Hunasiak. Jis kalbėjo apie A. Bimbą kaip pažangių jėgų organizatorių, talentingą žurnalistą, klasių kovos istoriką, visos eilės knygų autorių.

Visi kalbėtojai reikė gilia užuojautą velionio našlei Ilsei ir linkėjo jai ištvėrimą pergyventi liūdesio valandas.

Koki buvo žymi asmenybė Antanas Bimba ir koks buvo jo asmeninių draugų bei bičiulių didelis ratas, liudijo nepaprastai gausi publika šerminėje. Nežiūrint kaip užsikimšęs Niujorko gatvių eismas, A. Bimbos palaikus į krematoriumą vis tiek lydėjo ilga automobilių vora.

Krematoriume Emilijos Yuskovic pakviesti P. Venta ir S. J. Jokubka tarė dar po žodį kitą, kad Antano Bimbos niekas nebematysime, o tik savo širdyse nešiosime neužgestantį jo atminimą. Jo pelenai urnoje grįš į Lietuvą, kur bus palaidoti jo gimtojoje žemėje, kaip tos žemės sūnaus, iš kurios jis atėjo į gyvenimą.

Po liūdno atsisveikinimo krematoriume laidotuvių dalyviai velionio našlės Ilesės vardu buvo pakviesti į Belecko restoraną, į sugrįžtuves iš laidotuvių. Tuom ir baigėsi iškilmingos A. Bimbos laidotuvės. J.

"VILNIES" DIREKCIJOS TARIMAI

Rugsėjo 25 d. įvyko "Vilnies" bendrovės direktorių tarybos posėdis. Posėdį atidarė direktijos pirmininkė Estelle Bogden 1 val. po pietų. Sekretorė perskaitė praeito posėdžio tarimus, kurie buvo priimti. Šiame posėdyje turėjo malonią viešnią iš Tarybų Lietuvos, tai drg. Filomeną Petruškevičienę, kuri atvyko porai mėnesių pasisvečiuoti pas sesutes ir kitus gimines bei draugus, kurių ji turi apšėiai.

Administratorės raštišką raportą paskaitė pirmininkė, kuris buvo priimtas.

Redakcijos raportą davė S. J. Jokubka. Jis sakė, kad darbas eina tvarkingai. Gaunama žinių nuo skaitytojų iš Lietuvos. Jo raportas priimtas.

Nutarta, kad J. Feiza pastoviai veš laikraštį į paštą.

Palikta J. Pateckui išspręsti stogo remonto reikalas. Dėl "Vilnies" namo šaukiamas susirinkimas spalio 30 d., 12 val. dieną.

Sekantis direktijos posėdis bus spalio 30 d., 1:30 val. po pietų.

Sekr. J. M-nė

BUVO NUOSTABU

Prieš kurį laiką buvo sugedęs "Vilnies" telefonas. Pašaukėm telefonų kompaniją, kad pataisytų. Kokia mums buvo nuostaba, kad atsuntė mergaitę neturinčią nė dvidešimties metų amžiaus ir sveriančią nedaug kaip 100 svarų.

Pažadė, kad ji profesionalė telefonų remontininkė. Kūjeliu, gražtu, suktuvais ir vielomis dirbo kaip vyras, įlipi į stulpą jai buvo niekas. Tiesa, ji vilkėjo kaip visos moterys darbininkės, bet jos batai buvo, gal sunkesni už ją pačią. Ji juokėsi iš mūsų, kad mes stebimės, kad moteris dirba lygiai taip, kaip vyras. Nellie

ATVIRAS LAIŠKAS 'VILNIES' REDAKCIJAI

Gerb. draugai:

Mūsų mieste atsirado dar vienas nuskuręs dypukas. Aš jį pažįstu nuo tų metų, kai čia pas mus jis atvyko iš Vokietijos, kaip ir daugelis jų. Iš pat pirmo su juom susitikimo, jis man atrodė protiniai kvakštelėjęs, nors kai kurie mano pažįstami seni amerikoni lietuviai jį nevadindavo puskvailiu, o tik mėgstančiu daug šnekėti.

Kad jis yra protiniai kvakštelėjęs aš pastebėjau, kai jis pirmą kartą su manimi susitikęs ėmė girtis, jog noris rašyti karo metu ir Vokietijoje lageriuose pergyvenimų dienoraštį, tik neturįs dienoraščiui rašyti priemonių.

— Popieriaus turi, rašalo turi, plunksnakotį su plunksna turi, kokių kitokių priemonių reikia,—aš jam pasakiau.

— Aš noriu dienoraštį rašyti Stalino krauju,—jis man aiškino,—rašalu daug kas parašys. Stalino krauju parašytas būtų retenybė, jeitų į istoriją.

Maniau, kad jis juokauja. Tačiau toliau su juom šnekantis pasirodė, jog jis rimtai taip galvoja ir įsitikinęs, kad už Stalino krauju rašytą dienoraštį gautų didžiausį honorarą.

Po metų kitų pastebėjau, kad jis niekur nedirba. Visi dypukai įsidarbina, o jis po miestą vaikštinėja, parke sėdinėja ir pragyvena. Pamaniau, gal turi atsivežęs svetimos valiutos. Kai vieno naujieniečio paklausiau, iš ko tas dypukas pragyvena, pasirodė kad neturi:

— Nežinai iš ko jis pragyvena,—naujienietis ėmė man juoktis.—Nugį, nueina pas tą dypukę gydytoją ir jai grąšina, kad jam duotų pinigų, jeigu neduos, atsiskirs nuo dypukų ir eis pas bolševikus.

Aš irgi ėmiau gardžiai kvatotis, nes atrodė, lyg anekdotas.

— O ta nabagė gydytoja,—naujienietis man kalbėjo,—bijodama, kad dypukas nenuėitų pas bolševikus, tai ir išmeta, jeigu ne dvidešimkę, tai dešimkę. Taip jis ir pragyvena.

To dar nepakanka. Mes, senosios kartos lietuviai užgirdom, kad tas mūsų dypukas susituokė su didelio apartamentinio namo savininke sena prancūze, apie trisdešimt ar keturiasdešimt metų už jį vyresne.

— Mat, nebūtų dypukas,—kai kurie iš pavydo ėmė kalbėti,—senė prancūzė numirs, pasidarys turtinčiausiu dypuku mieste.

Taip ir buvo. Po poros ar trijų metų senė prancūzė numirė. Žinoma, mūsų dypukas nepasidarė turtingiausiu dypuku mieste, bet kaip turčius kasmet ėmė keisti automobili vis naujesniu, paskutinio modelio. Tuo tarpu pas "laisvintojus" pasidarė visų gerbiamas už duosnumą "laisvinimui". Taip ir bėgo metai po metų.

SVEIKINAME SAVO MOKYTOJĄ

Mykolą Karką

Mes buvę Panevėžio gimnazijos moksleiviai nuoširdžiai sveikiname savo buvusį muzikos mokytoją Mykolą Karką ryšium su jo 90-siomis gimimo metinėmis, linkime jam ilgiausių metų.

Jo mums įkvėptą meilę lietuvių liaudies dainai ir muzikai tebenešiojame čia emigracijoje ir nešiosime kaip dori lietuviai, mūsų tėvų žemės patriotai, džiaugiamiesi Lietuvos liaudies socialistiniu gyvenimu.

J. SKEBERDYTĖ-MARAZIENĖ
S. J. JOKUBKA

Vilnis, 1982 spalio 28

LIETUVIŲ DARBININKŲ APŠVIETOS DRAUGIJOS NARIŲ ŽINIAI

Prašau visus Lietuvos Darbininkų Apšvietos Draugijos narius atsilankyti į labai svarbų susirinkimą. Jame išklausysime svarbius raportus iš visuotinio susirinkimo. Trumpai pasakius, bus raportuota, koki "Vilnies" pastato reikalai.

Kurie neatsilankysite, o būsite repatenkinti praveštais tarimais, būsite patys kalti, kad nedalyvavote susirinkime ir neišreiškėte savo nuomonės bei pageidavimo.

Būkite visi ir nevēluokite. Susirinkimas įvyks spalio 30 d., 12 val. dieną, "Vilnies" salėje.

Pasitikiu, kad suprasite svarbą ir būtinai šiame susirinkime dalyvausite.

VAITKAI DŽIAUGIASI SULAUKĘ SVEČIO

Drg. Antanina Vaitkienė labai puikiai nusiteikusi ir pasakojo, kad spalio 5 d. pas juos atvyko iš Tarybų Lietuvos, Alytaus miesto, jos sesutės sūnus Jonas Povilonis. Mielas svečias yra žymus muzikas, baigęs Vilniuje konservatoriją. Dabar Alytaus mieste mokina net du choros. Sakė, kad svečias pasisvečiuos apie porą mėnesių ir arčiau susipažins su mūsų šalies muzikais ir muzika.

Antanina sakė, kad prieš dešimtį metų pas juos svečiavosi svečio mamytė ir jai daug kas patiko mūsų šalyje, tai panor, kad ir jos sūnus pasisvečiuotų pas mus. A. ir P. Vaitkai keliais atvejais viešėjo T. Lietuvoje ir ta proga pakvietė mielą muziką-sūneną atvykti į Ameriką.

Linkėtina garbingam svečiui nuotaikingai praleisti viešnagę.

10

Vilnietė

Gimtoji žemė priglaudė sūnų

[TELEGRAMA]

Iš kairės: atsisveikinimo žodį taria "Tėviškės" draugijos pirmininkas generolas Pranas Petronis. Šalia jo – "Tiesos" laikraščio redaktorius Albertas Laurinciukas, Biržų rajono vadovai, Juozo Karoso artimieji.

Spalio 5 dieną Biržų miesto ir rajono darbo žmonės atsisveikino su JAV pažangiosios lietuvių spaudos talkininku ir rėmėju Juozu Karosu. Vykdydama savo vyro paskutinę valią urną su Juozo Karoso palaikais į Lietuvą atvežė Ksavera Karosienė, žinoma JAV pažangiojo judėjimo veikėja, San Francisco Amerikos-Rusijos Instituto prezidentė, atvykusi į Lietuvą kartu su dukra Eugenija Staneliene.

Urna su Juozo Karoso palaikais buvo pašarvota Biržų ritualinių apeigų salėje. Laidotuvės įvyko Draseikių kaimo kapinėse.

Atsisveikinimo kalbas prie paminklinio akmenų tarė "Tėviškės" draugijos prezidento pirmininkas Pranas Petronis, žurnalistas Vytautas Kazakevičius, Biržų rajono vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotoja Bronė Marcinauskienė.

Prieš 35 metus mirė Justas Baltušis

Neatsizvelgiant kad jau 35 metai, kaip sustojo plakusi Justo Baltušio-Baltuškos jautrioji širdis, jo atlikti naudingi ir puikūs visuomenės labui darbai tebėra jo bendražygių neužmiršti. Nuo pat jaunų dienų jis stoji į revoliucinį judėjimą ir dirbo kartu su kitais sąmoningais lietuviams Lietuvoje. Rusų caro žandarai jį sumušė, bet net grasino nuo kovos už pilnesnį ir sotesnį darbo žmogaus gyvenimą. Nujausdamas, kad jį ruošiasi ištremti į Sibirą, pasislėpė ir atvyko į šią šalį. Čia stoji į pažangiečių eiles ir dirbo pažangos labui. Dirbo ir "Vilnius" įstaigoje. Išlaikė, darbo klasės ištikimas Sūnau, o mes tavo vienminčiai tęsime tavo kovą už darbo žmonių reikalus.

Užušilių Julija

REAKCININKAI "NEMATO"

"Vilnius" raštinėje ant sienų kabo keletas Lietuvos vaizdų nuotraukų. Viena jų yra Operos ir Baletų teatro rūmai Vilniuje. Anąkart Aldona Olson atvykus į LDS komiteto susirinkimą ir pastebėjus šią nuotrauką negalėjo atsidžiaugti. Mat, prie kelerius metus ji su savo vyru Frank lankėsi Lietuvoje ir turėjo progą užėiti į šiuos nuostabios architektūros rūmus.

Į Lietuvą vyksta ir reakcininkų lietuvių dypukų, bet jie ten tokių dalykų "nemato" ir grįžę nutyli kas gero ir gražaus yra Lietuvoje.

Nellie

Vilnis, 1982 spalio 28

nė.

Spalio 4 dieną Ksaverą Karosienę ir jos dukrą priėmė Lietuvos KP Centro Komiteto pirmasis sekretorius Petras Griškevičius. Jis pareiškė joms gilią užuojautą dėl vyro ir tėvo mirties ir prašė jas perduoti visiems pažangiesiems tautiečiams Jungtinėse Valstijose gilią užuojautą dėl įžymaus Amerikos darbininkų ir JAV pažangiųjų lietuvių veikėjo, "Laisvės" laikraščio redaktoriaus Antano Bimbos mirties.

Ksaverai Karosienei ir jos dukrai susitikime su vadovaujančiais Tarybų Lietuvos darbuotojais nuoširdžią užuojautą pareiškė Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos prezidento pirmininkas Antanas Barauskas, Lietuvos KP Centro Komiteto sekretorius Lionginas Šepetys, Lietuvos KP CK užsienio skyriaus vedėjas Feliksas Strumila.

ATLIKO GRAŽŲ IR PAVYZDINGĄ DARBĄ

Rugsėjo 28 d. įvyko LDS 2-ros apskrities komiteto ir LDS 25 seimo delegatų pasitikimo komiteto posėdis. Smagu pažymėti, kad seimo delegatų pasitikimo komitetas Isabelle Peters, Anna Krisiken, Julia Antanowitz ir jos vyras Alfonsas, Antanas Litvinas, taipgi pradžioje darbo kiek galėjo kooperavo jiems Aldona ir Pranas Olsonai, bet Pranui pergyvenus širdies smūgį, o paskiau širdies operaciją, jie jau negalėjo užbaigti pasirošimo darbu. Gaila! Smagu, kad Pranas sveiksta.

Komisija atliko labai puikų darbą! Jie ne tik pasitiko delegatus, bet pirmos sesijos vakare suruošė šaunų pasivaišinimą, davė progą delegatams arčiau susipažinti. Taipgi po seimo buvo labai šaunus banketas ir žavi meninė programa.

Už tą rūpestingą ir puikų darbą apskrities komitetas dėkojo pasitikimo komitetui už šaunų delegatų priėmimą. Kaip jie sakė, kad visi tame darbe buvo naujokai, bet atliko savo pareigas daugiau negu šimtu nuošimčių. Esame tikri, kad visi delegatai taipgi pasakys, kad čikagiečiai juos tinkamai pasitiko ir pavaišino.

Po to tęsėsi apskrities komiteto posėdis, kuriame buvo nuodugnai apkalbėta būsiančios konferencijos reikalai. Pasidalinta darbais.

Smagu dirbti, kuomet gauname šaunios kooperacijos iš jaunesnio amžiaus LDS narių.

Komiteto pirm. J. M-nė

Kultūrietės laukia svečių

Pastaruju laiku mažai turime renginių ir esame išsiilę senų draugų bei bičiulių. Kad tą ilgesį sumažinus, Amerikos Lietuvių Moterų Kultūros draugija rengia žaidimų popietę lapkričio 14 d. "Vilnius" salėje. Pradžią 12 val. dieną. Bus teikiami skanaus maisto pietūs ir nuo 1 val. prasidės žaidimai. Prašome visų geros valios lietuvių atsilankyti ir nuotaikingai praleisti sekmdienį. O kad būsite patenkinti, tai iš anksto užtikriname.

Kaip visuomet, taip ir šį kartą, kultūrietės pasižadėjo pagaminti namuose įvairių skanėsių. Be skoningo ir sveiko maisto, žaidėjai bus apdėti vertingais prizais.

Laukiame ne tik draugijos narių, bet ir aplamai mielų svečių iš Čikagos ir jos plačios apylinkės.

Mūsų darbštusis komitetas A. Paulikienė, H. Pajūnienė ir E. Balčiūnienė susirinkime pasakė, kad šią žaidimų popietę jos dalyviai ilgai prisimins, nes bus ko naujo ir skirtingo.

ALMK draugijos valdyba

EX MAINIERŲ KLUBO NARIŲ ŽINIAI

Noriu priminti, kad šių metų paskutinis Ex Mainierių Draugiško klubo narių susirinkimas įvyks lapkričio 20 d., 12 val. dieną. Kaip kiekvieną susirinkimą turime draugišką pasivaišinimą, taip bus ir šiame susirinkime. Tačiau šis susirinkimas bus tuo labai svarbus, kad jame bus 1983 metams valdybos rinkimas. Netenka aiškinti, kad nuo valdybos darbštumo, priklausau Klubo veikla. Pastaruju laiku jau gerokas metų skaičius, kai neturime jokio renginio. Jei valdyba būtų veiklesnė, tai gal suruoštų kokį renginį. Jei kitos draugijos bei klubai suruošia renginius, manau ir mūsų klubas galėtų tai padaryti, bet čia ir priklausys nuo būsimos klubo valdybos.

Prašau narius būtinai atsilankyti į šį susirinkimą. Jei neklystu, klubas turi virš šimto narių, o į susirinkimus teatsilanko pora dešėtkų. Klubas telaiko vos 4 susirinkimus per metus, tad galima surasti galimybę 4 kartus per metus atsilankyti į susirinkimus.

Sena klubo narė

GULFPORT, FLA.

Mirus

Mildai Žukas

reiškiame širdingą užuojautą pusseserei Annai Wenzel, svainei Helen Pine, anytai Helen Žukienei ir kitiems giminėms.

LLD 45 KUOPOS VALDYBA ir NARIAI
St. Petersburg, Florida

PINELLAS PARK

Mirus

Frank Walaitis

reiškiame širdingą užuojautą žmonai Marijonai, sūnui Ronald, podukroms Mary Brennan, Helen Herget, Josephine Seiweth ir jų šeimoms.

LLD 45 KUOPOS VALDYBA ir NARIAI
St. Petersburg, Florida

LIŪDNAS PRISIMINIMAS

Justo Baltušio ir Juozo Zlatkaus

1947 m. spalio 29 d. negailėstinga mirtis netikėtai atskyrė iš mūsų tarpo mylimą tėvelį, uošvį ir giminaitį Justą Baltušį, gimusį Lietuvoje, Anykščių rajone, Šeiminiškių kaime.

1956 metais spalio 29 d. mirė mano mylimas patėvis ir uošvis Juozas Zlatkus, gimęs Lietuvoje, Anykščių rajone, Jokubavos vienkiemy.

Justas Baltušis-Baltuška

Juozas Zlatkus

Abu palaidoti Lietuvių Tautinėse kapinėse. Taipgi arti jų palaidota mamytė Marijona Baltušienė-Zlatkienė.

Lai jiems bus amžina ramybė, o mes jų gražių ir pavyzdingų darbų neužmiršime iki mūsų krūtinėse širdys plaks.

Sūnus ZIGMANTAS BALTUŠIS
Martė VIVIAN

J. Sisevičienė metų bėgyje neteko dviejų sūnų

Spalio 11 d. drg. Josephine Sisevičienė pasiekė skaudų ir širdį veriantį žinią, kad anksti rytą mirė jos jaunesnysis sūnus Weslie Gates-Gudaitis, sulaukęs 64 metų amžiaus, gyvenęs San Diego, Cal. Pereitą gruodžio mėn. 28 d. mirė jos sūnus Bruno, sulaukęs 66 m. a. Ką motina pergyveno, tai tik ji pati tegali pasakyti . . .

Širdies sielvarto suspausta drg. Josephine Sisevičienė ašaroms riedant per veidą prabilo, kad netekusi brangiausio turto pasaulyje— abiejų sūnų, iš kurių tikėjosi senatvėje sulaukti paguodos, pati eidama 92-ruosius metus. Žinodama, kad jos sūnūs suprato darbo žmonių reikalus ir neapkentė fašizmo, patys Antrame pasauliniame kare istojo į karo tarnybą ir prisidėjo prie nugalėjimo vokiško ir japoniško fašizmo.

Pagerbdama sūnų brangų atminimą, ji tuojuos įteikė laikraščiu "Vilnis" šimtą dolerių. Taipgi pažadėjo pasiūsti \$50 "Laisvei" ir \$50 "Daily World". Įteikusi pasakė, kad jos sūnūs jau negalės daugiau prisidėti nei darbu nei pinigais, tai už tai ji iki išgali, nori paremti pažangią spaudą ir trokšta, kad ji dar ilgai gyvuotų ir vestų neatlaidžią kovą už darbo žmonių reikalus.

Velionis Weslie Gates per daugeli metų gyveno Čikagoje ir dirbo dirbtuvėje. Bet prieš apie 16 metų persikėlė į Kaliforniją ir dirbo didžiųjų sunkvežimių vairuotoju. Prieš apie pusmetį pajuto sveikatos pakrikimą. Gydytojai nustatė, kad ji kankina nelaboji vėžio liga, nuo ko jis ir mirė. Jį slaugė ir prižiūrė-

Du metai be Benjaminio Krisiken

Mirtis sukelia širdgėlą ir skausmą ne tik šeimos ratelyje, bet ir tarp draugų bei pažįstamų, tuo juo labiau, kai žmogus miršta pačiame gyvenimo gražume, kaip kad mirė 1980 metais spalio 28 d. Benjaminas Krisiken. Jis dar daug galėjo ir žadėjo atlikti svarbių darbų pažangiam judėjime, ypatingai meno šakoje. Jis visur dalyvavo su savo mylima žmona Onute. Jis nuo jaunų dienų iki mirties stovėjo pažangių lietuvių eilėse.

Per anksti jo netekome ir visi kartu liūdime. Itin svarbu, kad jo mylima žmona stengiasi ir jo darbo dalį atlikti. Ji dainuoja su Lakštutėmis, puikiai pasirodė LDS seimo delegatų pasitikimo komite. Trumpai pasakius, mes matome Onutę gražiai veikiant.

Lai jam bus amžina ramybė, o mes minėsime jo gražius darbus ir gerbsime Jo kilmę atminimą.

Vyšnutė

jo dukra Lee Topper ir jos vyras Steve bei jų 3 vaikai. Dukra Leslie Klimm ir jos vyras Danielis ir du vaikučiai gyvena arti Čikagos, tai dažnai aplankydavo močiutę Josephinę Sisevičienę ir patėvį Kazimierą Sisevičių ir pranešdavo apie brolio sveikatą.

Gaila palyginamai jauno žmogaus ir jo dukrų bei jų šeimų, bet labai gaila mielos mamytės, kuri neteko abiejų sūnų, kuriuos veik viena užaugino.

Didelė jai garbė priklauso, kad ji surado gilų susiramimą pažangios spaudos parėmimo ir troškime, kad jos ir jos sūnų troškimas, jog darbo žmogus susilauktų šviesesnio ir soresnio rytojaus, išsikūrtų.

Velioniui Weslie lai bus amžina ramybė!

Vyšnutė

Biuletėnis

— Lapkričio 2 d. kongresiniuose rinkimuose, be daugelio vietų, ir Cook County balsuotojai galės pasisakyti už branduolinio ginklo išaldymą. Atkreipkite dėmesį balote ir balsuokite už branduolinio ginklo išaldymą, pažymėdami po klausimu keturkampyje YES.

— American-Soviet Friendship taryba ruošia Spalio Didžiosios revoliucijos 65-ųjų metinių ir 49-ąsias metines JAV-TSRS diplomatių santykių užmezgimo. Minėjimas vyks lapkričio 7 d., Center Theatre auditorijoje, 25 E. Jackson, Chicagoje. Pradžia 2:00 P.M., įžanga \$2.50.

— Daktaras Walter Dorinas, iš San Diego, Cal., praneša, kad jo tėvas Walteris Dorinas, nuvykęs paviešėti į Lietuvą, guli ligoninėje. Jį ištiko sunkus širdies priepuolis.

— Spalio 31 dieną Čikagos pažangių rusių moterų kultūros klubas minės savo klubo 60-ąsias gyvavimo metines. Minėjimas vyks Humboldt Park Center salėje, 2757 W. LeMoynė Ave., Chicago, Ill. Pradžia 2:00 P.M., įžanga \$6.00.

ROSELANDIEČIŲ ŽINIAI

Dar kartą, ir paskutinį, noriu priminti Roselando lietuvių Moterų klubo narėms, kad mūsų paskutinis susirinkimas įvyks šių metų lapkričio 1 d., 12:30 val. dieną, Anielės salėje, 4500 So. Talman Ave. Prieš susirinkimą, turėsime draugišką pasivaišinimą, skoningus ir šiltus pietus. Maistą pasižadėjo narės pagaminti namuose. Tad prašome atsilankyti ir narių vyrus, kartu papietauti ir pabendrauti su klubietėmis.

Po pasivaišinimo bus susirinkimas. Prašau visas nares atsilankyti ir palinkėti vienos antram geros kloties. Sekr. J. Urmonienė

BUNKŲ JUBILIEJUS

Daug kas švenčia 50 metų vedybinio gyvenimo jubiliejų, bet retai kas taip švenčia, kaip atšventė saintpeterburgiečiai draugai Bunkai. Jie savo 50-ties metų vedybinio gyvenimo sukaktuves minėjo Lietuvoje su savo giminėmis, bičiuoliais ir draugais, kurie jiems linkėjo laimingų metų ir įteikė atminimui dovanėlių.

Esu tikra, jie šį savo 50-ties metų vedybinio gyvenimo jubiliejų atsimins visada.

Nellie

MIRĘ LIETUVIAI

Rugsėjo 28 d. mirė Povilas Lapienė, sulaukęs 72 metų, gimęs Lietuvoje, Biržų apskr., Salamiestyje. Amerikoje išgyveno 33 metus.

Rugsėjo 28 d. mirė Povilas Balsevičius, sulaukęs 78 metų, gimęs Lietuvoje Marijampolės apskr., Silavoto parapijoje. Ingavangijų kaime. Amerikoje išgyveno 33 metus.

Rugsėjo 30 d. mirė Bonifacas Bukauskas, sulaukęs 75 metų, gimęs Lietuvoje, Biržų apskr., Vainerionyse. Amerikoje išgyveno 32 metus.

Rugsėjo 30 d. mirė Walter Zongaila, sulaukęs senatvės, gimęs Lietuvoje, Ariogaloje. Amerikoje išgyveno 70 metų.

Spalio 3 d. mirė Dr. Jonas Algirdas Valiūnas, sulaukęs 60 metų, gimęs Lietuvoje, Amerikoje išgyveno 33 metus.

Spalio 6 d. mirė Kastantinas Pocius, sulaukęs senatvės, gimęs Lietuvoje. Amerikoje išgyveno 70 metų.

V. Kapočius grįžo į Lietuvą

Keturias savaites paviešėjęs Amerikoje, į Vilnių grįžo fotografas Viktoras Kapočius. Jis į šį kraštą atvažiavo pakviestas savo draugu, norėdamas susipažinti su Amerika, joje gyvenančiais lietuviais, padaryti nuotraukų. Kaip žinome, Lietuvoje jis dirba "Gimtojo krašto" laikraštyje, nors jo nuotraukų randama ir kitoje spaudoje, o taip pat ir įvairiuose leidiniuose, knygose. Viktoras, nežūrint savo jauno amžiaus (kitų metų pradžioje sueis tik 40 m.), jau yra vienas iš geriausiųjų Lietuvos fotografų.

Į šį kraštą jis buvo atsivežęs nemažą pluoštą savo meniškų fotografijų, kurios buvo parodytos tautiečių tarpe. Jų dalį Viktoras paliko ir "Vilniai", kuomet jis čia lankėsi. Jis padarė ir "Vilnius" pastato ir laikraščio darbuotojų nuotraukų, kurios vėliau, manome, pasirodys spaudoje.

Savo viešnagės pabaigoje Kapočius viešėjo New Yorke, kur aplankė ir "Laisvę". Tuo metu kaip tik New Yorke lankėsi tarybinių turistų-menininkų, bei kitų sričių darbuotojų grupė. Toje grupėje buvo ir du lietuviai—sol. R. Tumuliauskaitė ir pedagogas Vl. Karvelis. Viktoras ir jų pridarė gausybę nuotraukų. Pažymėtina, jog kartu su ta grupe jis grįžo į Maskvą.

V. Kapočius pasirodė ne tik kaip geras fotografas, bet ir užsirekomendavo kaip mielas, draugiškas vyras. Tokių žmonių, kaip jis galėtų atvažiuoti daugiau! Koresp.

HAMDEN, CONN.

Mirus

Tessei Sholiūnienei

reiškiame širdingą užuojautą jos dukrai Mildred Cunningham, sūnui, anūkams ir kitiems giminėms.

LLD 45 KUOPOS VALDYBA ir NARIAI
St. Petersburg, Fla.

RICHMOND HILL, N. Y.

Mirus

Antanui Bimbai

reiškiamo gilią užuojautą jo žmonai Ilsei ir kitiems artimiems, draugams bei pažįstamiems.

JULIA URMON ir šeima
BESSIE PAVILONIS
Chicago, Ill.

MIRĖ

Weslie Gates-Gudaitis

[GYVENO SAN DIEGO, CAL.]

Mirė 1982 metais spalio 11 d., sulaukęs 64 metų amžiaus. Gimė 1918 m. lapkričio 13 d. Aurora, Ill.

Paliko skaudžiam liūdesyje motiną Josephinę Sisevičienę ir jos vyrą Kazimierą, dukrą Lee Topper ir jos vyrą Steve bei jų 3 vaikučius, dukrą Leslie Klimm ir jos vyrą Danielių ir jų du vaikučius, velionio brolio Bruno našlę Estella ir jo sūnų Tommy bei daug draugų.

Jos kilnus atminimas nebus užmirštas iki mūsų krūtinėse širdys plaks. Mūsų mielas, ilsėkis ramiai.

Liūdinti Motina ir potėvis, dukros ir šeimos

LIŪDNAS PRISIMINIMAS

Benjamin Krisiken

Spalio 28 dieną sukako 2 metai, kai mirtis atskyrė Jį nuo manęs amžinai. Niekaip Jo negalu pamiršti.

Deep in my heart a memory is kept
Of ones loved and will never forget,

A silent thought, a secret tear is kept
Throughout each lonely year

Wonderful memories of ones so dear
Treasure still with love sincere.

Lai Jam amžinu miegu užmigus, būna ramu ilsėtis. Lankysiu jo kapą ir puošu gyvomis gėlėmis.

Liūdinti žmona ANNA KRISIKEN bei jų Seima